

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 34CEFP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 587

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 34, dimarts 19 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 34 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb les conselleres d'Educació i Formació Professional i d'Interior i

Seguretat Pública sobre el pla pilot d'incorporació de mossos d'esquadra a escoles i instituts sense el consens de la comunitat educativa (tram. 354-00351/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. *Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el pla de desplegament de mossos d'esquadra als centres educatius (tram. 354-00353/15). Jéssica Albiach Satorres, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. *Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre la situació dels sistema educatiu (tram. 354-00357/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la prova pilot del desplegament de mossos d'esquadra als centres educatius (tram. 354-00358/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. *Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents a Barcelona (tram. 354-00362/15). Jéssica Albiach Satorres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. *Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre la presumpta infiltració de mossos d'esquadra en una assemblea de docents a Barcelona (tram. 354-00366/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre les actuacions previstes per a afrontar l'onada de calor actual i les properes (tram. 355-00110/15). Sessió informativa.

8. **Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'acord per al finançament de les despeses del personal docent de les escoles La Bressola (França) durant el 2025 (tram. 355-00124/15).

Sessió informativa.

9. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'Enquesta d'educació, salut i social de la població infantil i adolescent, impulsada pel Departament d'Educació i Formació Professional, el Departament de Salut i el Departament de Drets Socials i Inclusió (tram. 355-00170/15). Sessió informativa.

10. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional, sobre les accions previstes davant la decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'ordenar l'execució de la sentència contra el Decret 91/2024, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari (tram. 355-00219/15). Sessió informativa.

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de la reubicació dels alumnes de les escoles Les Alzines i Bell-lloc, de Girona, per al curs 2025-2026, a la resta de centres de la ciutat, arran de la fusió d'aquestes dues escoles (tram. 311-00195/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 384, 81).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la planificació del Departament d'Educació i Formació Professional per a garantir el funcionament correcte de les calefaccions als centres educatius durant el curs 2025-2026 (tram. 311-00196/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 384, 82).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el paper de les direccions dels centres educatius en els processos de presa de decisions (tram. 311-00197/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 384, 82).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació del Decret 91/2024, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari (tram. 311-00204/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 384, 83).

*D'aprovar-se aquestes sol·licituds de sessió informativa, la presidenta, de conformitat amb l'article 54.4 del Reglament, proposarà a la Comissió una alteració de l'ordre del dia per a incloure la substanciació de les sessions informatives corresponents, acumuladament amb la resta de sessions informatives.

**La presidenta proposarà una alteració de l'ordre del dia per a votar el decaïment del punt 8 de l'ordre del dia, corresponent a la sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'acord per al finançament de les despeses del personal docent de les escoles La Bressola (França) durant el 2025 (tram. 355-00124/15).

La presidenta

Bon dia. Comencem aquesta sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional.

I em correspon, en primer lloc, demanar als grups si tenen alguna substitució per anunciar. *(Pausa.)* No?

Molt bé, doncs, passarem directament a l'ordre del dia, que són les sol·licituds de sessió informativa de la consellera. En primer lloc, el número 1: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb les conselleres d'Educació i Formació Professional i d'Interior i Seguretat Pública sobre el pla pilot d'incorporació de Mossos d'Esquadra a escoles i instituts sense el consens de la comunitat educativa.

Seguint l'ordre del dia inicialment establert, la següent sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la prova pilot del desplegament de Mossos d'Esquadra als centres educatius.

I la següent..., sí, bé, doncs, aquestes eren les inicialment previstes. Si les podem votar per assentiment... *(Gisela Navarro Fuster demana per parlar.)* Sí, digui'm, senyora Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Sí; presidenta, li demano la paraula per posicionar el vot socialista. Nosaltres ens abstindrem en aquestes votacions. Les podem votar en bloc, perquè farem una abstenció, no pel contingut d'aquestes i dels temes que els grups han demanat que es parlin, sinó perquè considerem que, tot i que evidentment tot està en reglament i no ho dubtem en cap moment, hi ha un principi de cortesia parlamentària que fins ara s'ha utilitzat, que és pactar amb tots els grups tant els temes com el calendari, i en aquest cas nosaltres considerem que no s'ha mantingut aquesta cortesia parlamentària i emplacem a tothom a continuar-hi.

Moltes gràcies.

La presidenta

Sí; senyora Navarro, en primer lloc havíem anunciat la número 1 i la número 4, eh? *(Veus de fons.)* Perfecte.

Sol·licituds de sessió informativa

354-00351/15 i 354-00358

Per tant, les números 1 i 4 les podem votar per assentiment? *(Pausa.)* Sí? S'aproven.

Sol·licituds de sessió informativa

354-00353/15, 354-00357/15 i 354-00362/15

Molt bé, doncs, passarem llavors a les propostes..., a les sol·licituds de sessió informativa següents, que són la número 2: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el pla de desplegament de Mossos d'Esquadra als

centres educatius; la següent sobre la situació del sistema educatiu; la número 5, sobre la presumpta infiltració de Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents a Barcelona, i la següent sobre la presumpta infiltració dels Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents a Barcelona.

Aquestes sol·licituds de sessió informativa que s'han incorporat de manera extraordinària, però reglamentària, les podem votar per assentiment? *(Pausa.)* No? Senyora Navarro, vostè ha demanat votació separada, oi?, d'aquestes. *(Pausa.)*

Molt bé, doncs, procedirem a la votació.

Per tant, vots a favor d'aquestes sol·licituds?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, queden aprovades amb 11 vots a favor i 5 abstencions.

Seguidament, sí que els proposaria si es pogués votar per assentiment el fer decaure la proposta número 8 *(Veus de fons.)* Sí; bé, ho pensava dir després, però bé, aquestes sol·licituds de sessió informativa que s'acaben d'aprovar, podríem votar per assentiment que s'alteri l'ordre del dia, en el sentit de que es puguin avui substanciar? *(Pausa.)* Sí? Molt bé, perfecte.

Sessió informativa amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'acord per al finançament de les despeses del personal docent de les escoles La Bressola (França) durant el 2025 (decaiguda) 354-00353/15

355-00124/15

Doncs passarem en aquests moments..., proposaria també una votació per assentiment, si és possible, per fer decaure la proposta número 8, la sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'acord per al finançament de les despeses del personal docent de les escoles La Bressola durant el 2025. Podem votar-ho per assentiment? *(Pausa.)* Sí? Doncs decauria aquest punt.

Per tant, en aquests moments passariem directament a la sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la Consellera d'Educació i Formació Professional sobre les actuacions previstes per afrontar l'onada de calor actual i les properes; també sobre l'enquesta d'educació, salut i social de la població infantil i adolescent, impulsada pel Departament d'Educació i Formació Professional, el Departament de Salut i el Departament de Drets Socials i Inclusió; sobre les accions previstes davant la decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'ordenar l'execució de la sentència contra el Decret 91/2024, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari.

I, per tant, si els sembla, suspendríem en aquests moments... *(Veus de fons.)* Sí, les anteriors, aquestes sí, que ja hem comentat les anteriors que s'han aprovat, eh? Per tant, si els sembla, suspendríem uns segons aquesta comissió per rebre la consellera.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé; doncs, reprenem la sessió amb l'honorable consellera d'Educació i Formació Professional. Senyora Esther Niubó, sigui vostè molt benvinguda en aquesta comissió, després de les seves setmanes de baixa mèdica, sigui vostè molt benvinguda en aquesta comissió, que avui ens acompanya una bona quantitat de públic –benvinguts també a tots vostès. Secretària general, benvinguda.

Sessions informatives

355-00110/15, 355-00170/15 i 355-00219/15

Té vostè, senyora consellera, un temps inicial de cinquanta minuts per donar resposta a totes aquelles qüestions que acabem d'aprovar i que són objecte de la seva intervenció. I, per tant, sense més, pot vostè començar la seva intervenció, amb un temps màxim, com deia, de cinquanta minuts.

Gràcies.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Diputades i diputats, bon dia.

Fitxer 34CEFP2

Atenció també a les persones que ens segueixen avui, a la tribuna i també a través dels canals del Parlament, doncs comparec avui davant d'aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional atenent a la seva sol·licitud per donar resposta a les diferents iniciatives, doncs, incloses a l'ordre del dia d'aquesta sessió. Segur que són conscients que tractaré temes molt diversos i per tant miraré de repassar-los un per un i intentar ser concisa. Però abans de començar, doncs, volia agrair-los l'oportunitat de comparèixer de nou davant, després de la meva recent baixa mèdica, especialment tenint en compte el moment i per poder debatre conjuntament la situació educativa i dels reptes que tenim per davant.

Com saben, el Govern de Catalunya treballa gairebé des de fa dos anys en la millora del sistema educatiu, per reforçar-ne la qualitat i orientar-lo a l'excel·lència i per enfortir l'equitat, tot garantint també la inclusió. Estem centrant una part molt important dels esforços d'aquesta legislatura en l'enfortiment dels serveis públics troncal que, com l'educació, constitueixen el patrimoni compartit del conjunt de la societat catalana. I ho estem fent prenent decisions per reorientar alguns plantejaments amb responsabilitat i realisme, amb voluntat de servei i vocació d'excel·lència i amb diàleg, cercant i buscant la cerca d'aquesta complicitat amb la comunitat educativa, així com també l'estabilitat institucional.

I volem assentar uns fonaments sòlids amb una mirada llarga però alhora atenta i que doni resposta a les necessitats més immediates. Uns fonaments que ens han de permetre començar a veure aviat efectes positius en el sistema educatiu, la millora dels aprenentatges del nostre alumnat, el reforç d'un sistema educatiu que volem inclusiu, la reducció de desigualtats, l'acompanyament dels centres i dels professionals i així com també el reconeixement d'aquests professionals que sostenen cada dia el sistema educatiu. Ara bé, també som plenament conscients del moment complex que viu avui l'educació catalana, un moment marcat pel malestar

d'una part del professorat i per unes reivindicacions que mereixen ser escoltades amb respecte.

Sabem que hi ha preocupació, sabem també que hi ha un cansament acumulat i sabem també que venim d'anys en què les condicions laborals dels docents no han estat ateses com calia. No ignorem aquesta realitat, al contrari, la voluntat del govern és afrontar-la, amb responsabilitat, amb honestedat i també amb diàleg. I per això mantenim la mà estesa als representants sindicals i continuem treballant per trobar espais d'acord que permetin recuperar part del temps perdut, després d'anys de desinversió i de tensions acumulades al sistema educatiu. Perquè estem convençuts que no hi ha ni hi haurà millora educativa possible sense una professió docent reconeguda, escoltada i valorada.

I precisament en aquesta línia, dijous passat vam tenir una reunió important, una reunió que ens va permetre recuperar un marc de diàleg que és necessari amb els legítims representants dels treballadors i treballadores de l'educació. La Mesa Sectorial va tornar a comptar amb l'assistència de tots els representants sindicals, incloses les organitzacions que no van subscriure l'acord que el Govern va signar fa unes setmanes amb Comissions Obreres i amb UGT, i això ens ha permès continuar treballant per reconduir aquesta situació i treballar per poder finalitzar bé el curs com voldríem, amb una mirada optimista, positiva del conjunt de la comunitat educativa, del que estem fent per reconstruir i per reforçar aquest gran pilar de l'estat del benestar que és l'educació.

I crec sincerament que la setmana passada va haver-hi un acostament i confiem que puguem seguir treballant demà, perquè els grans reptes del sistema educatiu només es poden afrontar des del diàleg, des de la capacitat d'escolta i la voluntat de construir acords amplis. I entendran que l'objectiu, i penso que compartiran, l'objectiu no pot ser mai ni bloquejar ni generar un gran sentiment de frustració col·lectiva, sinó que ha de ser aportar per construir, per millorar. I això és el que esperem poder continuar fent els propers dies. Precisament demà continuarem aquesta feina amb una nova reunió de la Mesa Sectorial, en què el Departament d'Educació plantejarà una nova proposta elaborada sobre la base de l'acord que ja va signar amb Comissions Obreres i amb UGT; un acord que, com saben, suposa una millora i una

reforma estructural molt important per valor de 2.000 milions d'euros, que representa el vint-i-cinc per cent del pressupost d'Educació. I perquè ens fem una idea de què suposa, doncs, suposa la meitat del pressupost d'Educació que hi havia, per exemple, l'any 2014.

Però és un acord que en la seva globalitat incorpora una millora del complement salarial específic dels docents, del trenta per cent, després de vint-i-cinc anys congelat, que farà que al final del seu desplegament un docent cobri de mitjana uns 3000 euros més l'any.

I també una compensació per pernoctacions des del curs, des del proper curs, per sortides pedagògiques, per colònies, després de més de deu anys en què es van eliminar i que es carregava aquesta feina sobre una vocació, sobre una tasca no reconeguda als docents i personal educatiu i una millora retributiva pel personal d'atenció educativa.

I per altra banda, aquest acord, com saben, inclouen mesures, millores estructurals que han de revertir en una millora de la qualitat de l'atenció educativa, una reducció progressiva de ràtios i, per tant, menys alumnes per aula; més professionals de suport a l'escola inclusiva per valor de 300 milions d'euros i que avui dia ja podem dir que es traduirà en més de cinc-cents professionals addicionals al proper curs, entre integradors, educadors socials, psicopedagogs, especialistes d'educació especial, per citar alguns exemples.

I, per tant, la que presentarem demà a la mesa –i farem arribar avui a les organitzacions sindicals– és una proposta que s'emmarca perfectament en aquest acord i que manté intacta la finalitat que inspira la nostra acció des del primer dia, que és atendre millor la complexitat present avui a les aules, amb més professionals, amb més recursos, reconèixer també, i és molt important, la carrera docent i continuar avançant en el camí de millora educativa que ha iniciat aquest país.

Per què ho he dit des que vaig assumir la responsabilitat al capdavant del departament, un sistema educatiu no es pot sostenir indefinidament només sobre la bona fe, la vocació i el sobreesforç que moltes persones doncs..., de moltes persones que el fan possible dia a dia i en bona part això és el que el nostre sistema educatiu ha estat fent durant molts i molts anys. Ha resistit gràcies al compromís

extraordinari dels i les professionals, gràcies als equips directius, gràcies als docents, gràcies també als professionals d'atenció educativa. Però ha arribat el moment en què el compromís dels professionals necessita també acompanyar-se de més recursos, de més estabilitat i de millors condicions estructurals.

I és aquí on se situa el sentit de l'acord que vam impulsar amb Comissions Obreres i UGT, el millor acord que hem pogut assolir en l'educació en els últims anys; un acord sense precedents que, com he dit, millora les condicions laborals dels docents, del personal d'atenció educativa, millora la qualitat de l'atenció educativa pensant en reforçar els aprenentatges i les oportunitats educatives de l'alumnat.

Siguem conscients, doncs, que el malestar existent al sistema educatiu no neix d'aquest acord. El malestar ve de més anys enrere, respon a dèficits acumulats durant anys, sobrecàrrega als centres, dificultats creixents per atendre la diversitat, excés de burocràcia, inestabilitat de plantilles i una percepció estesa de manca de reconeixement professional. I precisament per això vam decidir impulsar un acord ambiciós, un acord transversal, un acord estructural, un acord que, com deia, incorpora millores retributives després de vint-i-cinc anys congelades, però també mesures per reforçar l'escola inclusiva, la reducció de ràtios, l'estabilització de les plantilles, el desplegament de figures socioeducatives, el reforçament de l'acollida educativa i mesures de simplificació administrativa.

Dit d'una altra manera, més mans als centres, menys alumnes per aula, més suport davant la complexitat, reconeixement de l'autoritat docent i millors condicions perquè els i les professionals puguin fer la seva feina. Aquesta és, doncs, la posició del Govern, coneixedora i sensible de la realitat, compromesa amb els treballadors públics i sempre amb la mà estesa per escoltar i per trobar mecanismes que permetin ajustar el marc existent per donar resposta a les preocupacions que encara avui continuen estant sobre la taula.

Però la mà estesa ha d'anar acompanyada de realisme. Volem acords amplis, volem acords ambiciosos, però han de ser acords viables amb base pressupostària, seguretat jurídica i que es puguin portar a terme i, per tant, que puguin tenir capacitat d'arribar als centres. Així doncs, aquest Govern continuarà treballant per ampliar l'espai d'entesa, però el sistema educatiu no pot quedar aturat ni menys bloquejat

mentre aquest consens no arriba. Les mesures que s'han acordat responen a necessitats reals expressades pel conjunt del sector, però també per organitzacions que encara no les han subscrit, i per això desplegarem l'acord assolit amb diligència. El complementarem de manera realista amb les aportacions fetes des del consens i des del diàleg. I no és des de les demandes maximalistes que s'aconsegueixen els tan necessaris recursos per a l'educació, sinó que s'avança quan s'assoleixen consensos i s'assoleixen acords.

Estem convençuts que, per fer desplegar mesures ja acordades, ens ajudarà ja el proper curs a millorar les condicions dels centres educatius, a reconèixer millor els i les professionals, a reforçar l'escola inclusiva, amb aquests més de 509 professionals, a avançar en la reducció de ràtios –concretament el proper curs evitarem les sobreràtios, especialment a la secundària– reducció de burocràcia i començar a refer espais de confiança. Els centres han de poder treballar. Els equips directius necessiten certeses, necessiten horitzons clars i els docents necessiten reconeixement i condicions dignes. I l'alumnat necessita també que el sistema educatiu funcioni, perquè és el seu dret a l'educació, que està per sobre de tot plegat. I estic convençuda que coincidirem en aquest plantejament.

Per tant, respectem plenament el dret de vaga. És un dret fonamental, però també és responsabilitat de totes i tots, de Govern, d'equips directius, de centres, de sindicats, de comunitat educativa, treballar per reconduir aquest conflicte i perquè aquest pugui trobar una sortida. Per tant, avui voldria fer una crida al compromís i a la serenitat i a distingir també entre allò que podem fer ara i que suposarà un gran pas de gegant respecte a on érem i allò que haurem de continuar treballant plegats amb la mateixa decisió, amb el mateix rigor en els propers cursos. Perquè el que ens hauria d'unir i permetre avançar segurament és molt més important que allò que avui ens separa, que és l'enfortiment i la millora del sistema educatiu, el reconeixement dels i les professionals i la garantia del dret a l'educació de tots els infants i joves. Aquest és el compromís del Departament i aquesta és la voluntat amb què continuarem treballant amb mà estesa, amb realisme i amb professionalitat.

I un altre tema sobre el que em sol·licitaven, doncs, retre comptes i que ha marcat també l'actualitat informativa de les darreres setmanes, és el pla pilot de

col·laboració per a la convivència escolar, impulsat conjuntament amb el Departament d'Interior i Seguretat Pública. Sobre aquest assumpte, sí que m'agradaria insistir en què la convivència als centres educatius és i continuarà sent una responsabilitat essencialment educativa i que, des del Departament d'Educació i Formació Professional, tenim molt clar que aquest no es construeix des de la coacció, sinó des de l'acompanyament, la prevenció, la confiança, la mediació i el treball comunitari.

En aquesta tasca, els equips docents, els equips directius i especialment les figures socioeducatives desenvolupen un paper absolutament imprescindible que està fora de tota discussió. El Govern ho reconeix plenament. Ho reconeixem no només en el discurs, sinó també en les polítiques que estem desplegant. Per exemple, com ja s'ha explicat algunes vegades en aquesta comissió i també en el Ple, el nostre sistema educatiu comptava amb figures socioeducatives incorporades a través d'un programa temporal i aquest Govern, doncs, ha actuat per garantir la continuïtat. Parlem, recordaran, de tres-cents professionals socioeducatius, seixanta educadors socials, 240 tècnics d'integració social, distribuïts segons criteris de vulnerabilitat, de necessitats específiques de tots els centres que integren la xarxa educativa.

I, en tot cas, el més rellevant no és només que no les perdem, aquestes figures, el més rellevant és que avancem per consolidar-les dins el sistema. Aquesta és precisament una de les fites de l'acord assolitenguany amb les organitzacions sindicals de Comissions i UGT, que és consolidar en estructura aquestes figures socioeducatives i desplegar una dotació progressiva, doncs, de tècnics d'integració social als centres de primària i d'educadors socials als centres de secundària a partir del curs 2027-2028.

I és cert que aquest és només un primer pas, donada la creixent complexitat que avui presenta a les nostres aules, i que haurem de continuar apostant per aquestes figures en el futur. Però el compromís del Govern és ferm i, és clar. I dit això, també hem de ser conscients que als centres educatius afronten situacions avui dia noves, cada vegada més complexes. Parlem de violències digitals, d'assetjament a xarxes socials, de difusió de continguts sexuals entre menors, de discursos d'odi, de riscos vinculats a Internet, de problemàtiques relacionades amb la salut mental i, fins i tot,

de situacions que requereixen la coordinació immediata amb serveis de seguretat i protecció.

I és en aquest context que s'ha plantejat aquest pla pilot, una prova de concepte, acotada, que incorpora sis agents de proximitat i els Mossos d'Esquadra especialitzats en mediació, amb una visió comunitària, amb l'objectiu d'ajudar i acompanyar el personal educatiu en tasques de prevenció i mediació per garantir i reforçar la convivència als centres.

L'objectiu de la prova és explorar fórmules de col·laboració i coordinació entre serveis públics, com tenim també conjuntament amb Salut o conjuntament amb Drets socials, per reforçar la resposta preventiva i educativa davant de determinades situacions. I per això també té tot el sentit del món ubicar-la en aquest espai [MZGO # 00:13:41] que suposen, doncs, les zones de governança educativa, un instrument previst a la LEC, que quinze anys després aquest Govern ha estat capaç de desplegar en menys de vint-i-quatre mesos.

I vull insistir en dos aspectes importants. El primer és que no estem parlant d'un canvi de model. No estem parlant d'incorporar presència policial estructural als centres educatius. No estem parlant en cap cas de substituir la feina dels i les professionals socioeducatius ni docents. I, segon, aquesta prova neix després d'haver escoltat el territori, els serveis d'educació territorials, els municipis i en estreta col·laboració amb els equips directius i docents dels centres educatius, que ens demanaven ajuda davant del fet que conflictes que es donen fora de les portes del centre acaben sovint afectant la comunitat educativa.

La convivència escolar continua descansant plenament en els equips directius educatius, en els professionals especialitzats en els centres i els agents participants en aquest pilot tenen un paper complementari i un paper específic, que és, doncs, aportar coneixement expert en prevenció de riscos, amb mediació, en assessorament i coordinació amb altres serveis quan les situacions ho requereixin, sempre des d'una perspectiva educativa, restaurativa i respectuosa amb els drets dels infants i els adolescents.

I, per tot això, el pilot s'ha dissenyat amb criteris molt estrictes d'actuació, sense uniforme, desarmada, sota el lideratge dels centres educatius, amb protocols d'intervenció clarament delimitats i amb mecanismes de seguiment i avaluació permanents. És, per tant, una prova acotada, com deia, i, el més important, avaluable. Una iniciativa que precisament existeix perquè volem analitzar amb rigor si determinades formes de coordinació poden ajudar els centres davant realitats cada vegada més complexes. I també vull dir amb tota claredat que entenem les inquietuds doncs que aquest debat ha generat a una part important de la comunitat educativa, en diferents col·legis professionals, perquè les escoles han de continuar sent espais de confiança, de protecció, de relació educativa; aquesta és també la convicció del Govern. I també m'agradaria insistir en que aquest és un programa pilot de molts altres que es posen en marxa al Departament d'Educació i Formació Professional, alguns d'ells en col·laboració amb altres departaments, d'altres doncs no. Però programes que, normalment, no es comuniquen fins que no es coneixen els resultats de la seva eficàcia, i aleshores és quan es valora escalar-los al conjunt del sistema o, senzillament, doncs deixar-los en aquesta prova.

I, per tant, si m'ho permeten, com sabem, o saben doncs molts dels membres d'aquesta comissió, ja que han estat o regidors d'un ajuntament o fins i tot han estat al capdavant de corporacions municipals, la col·laboració entre els centres educatius i els cossos i forces de seguretat no és una cosa nova, doncs programes com l'agent tutor o els programes educatius de les policies locals no són precisament iniciatives novelles. Crec que enviem a vegades un missatge distorsionat i confús a la societat quan emetem doncs alguns judicis apriorístics com els que hem pogut llegir i sentir aquests dies. Però, en tot cas, mantenim oberts espais de diàleg amb els agents implicats; seguirem escoltant totes les aportacions que ajudin a millorar el desplegament i l'avaluació d'aquest pla pilot. Hi insisteixo, cap centre doncs es veurà obligat a aplicar-lo si considera que no pot ser útil. Però també els dic doncs que aquest Govern no vol renunciar a explorar eines de coordinació institucional que puguin contribuir a protegir millor els infants i adolescents, a acompanyar millor els centres educatius davant riscos emergents que avui afecten directament la vida escolar. Perquè, quan parlem de convivència escolar, parlem també de benestar emocional, parlem de protecció davant les violències, de prevenció de l'assetjament

i de garantir entorns segurs per aprendre i per créixer. I aquesta és una responsabilitat compartida que demana treball conjunt, que demana mirada educativa i demana també màxima prudència. És important no emetre judicis abans de comptar amb l'evidència dels resultats. Perquè, si no, segurament estaríem actuant des del prejudici.

Passant al següent tema, en aquest cas sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra amb referència al cicle de vagues dels docents, em permetran doncs que em remeti al que la consellera d'Interior i Seguretat Pública, la senyora Núria Parlon, i el director general de Policia, Josep Lluís Trapero, doncs ja van explicar la setmana passada davant de la comissió competent en aquesta mateixa seu parlamentària. Confiem plenament en la diligència del Departament d'Interior i del Cos de Mossos d'Esquadra per dur a terme les accions necessàries per tal de que una situació així doncs no es repeteixi. I, per tant, ens permetran que sobre aquest tema no m'hi estengui més, ja que no tinc més coneixement que el que ja s'ha compartit en aquest Parlament i, per tant, tampoc res més a afegir.

Però, en tot cas, voldria abordar ara una de les qüestions que se'm planteja, que és especialment rellevant per al nostre sistema educatiu i per al país, que és el règim lingüístic del sistema educatiu no universitari de Catalunya, la seva situació jurídica, les actuacions que estem desplegant per reforçar el coneixement i l'ús de la llengua catalana dins aquest marc. I voldria començar recordant una idea fonamental, que és que el model lingüístic del sistema educatiu català no es pot entendre ni fora del context sociolingüístic del país ni al marge dels objectius que d'aquest context se'n deriven. I, per això, quan parlem avui del català a l'escola, no parlem només d'un debat jurídic o normatiu; parlem també de les condicions concretes que fan possible que el català sigui realment una llengua d'ús i de cohesió dins dels centres educatius, una llengua d'acollida i, per descomptat, una llengua d'aprenentatge.

I permetin-me que focalitzi un moment doncs en aquests dos darrers aspectes. D'una banda, en el català com a llengua d'acollida. Catalunya, doncs ho saben bé, és una societat diversa. Cada curs el nostre sistema educatiu doncs incorpora milers d'infants i adolescents amb trajectòries lingüístiques, escolars, personals molt diferents. I per a aquests alumnes l'accés al català no és només una qüestió

lingüística: és una condició imprescindible per participar plenament en la vida del centre, de la comunitat, per seguir els aprenentatges i per construir itineraris educatius d'èxit. I per això estem reforçant les aules d'acollida de manera decidida. Ho fem ampliant les dotacions fins a xifres històriques –actualment disposem de 1.641 dotacions al conjunt del Servei d'Educació de Catalunya– i ho fem també reforçant l'acompanyament als i les professionals que les lideren amb nous recursos i amb itineraris formatius específics. I ho fem impulsant noves propostes, com les aules d'acollida intensiva i accelerada, especialment orientades a alumnat que s'incorpora de manera tardana al sistema educatiu i que necessita un suport lingüístic més intensiu per poder integrar-se amb garanties a l'aula ordinària i culminar amb èxit la seva escolarització. Mesures que, com deia, no són només lingüístiques: són mesures d'inclusió, són mesures de cohesió, són mesures de prevenció de l'abandonament escolar.

I, d'altra banda, actuem per reforçar el català com a llengua d'aprenentatge per al conjunt de l'alumnat, és clar. I en aquest punt destacaria tres coses. Primer, l'aposta per la lectura i la comprensió lectora a partir d'instruments com les recents orientacions curriculars, les xarxes de capacitació professional, que ja arriben a més de cinc-cents centres, les APA, les... –com era això?–, (*veus de fons*) les avaluacions (*la consellera riu*) per a la promoció de l'aprenentatge, les avaluacions diagnòstiques, que hem de posar en mans dels i dels docents per detectar dificultats amb la lectoescriptura, amb les competències orals i lectores que ben aviat doncs..., poder intervenir a temps.

I la segona actuació clara ha estat impulsar el català a la formació professional. Ho hem dit des del primer moment: la formació professional és una via formativa rellevant, necessària, que ha de ser també una via de prestigi dins d'un servei educatiu de qualitat. I això també vol dir garantir que l'alumnat adquireixi competències comunicatives en català vinculades a la pràctica professional, especialment en aquells sectors on haurà d'atendre persones, clients, pacients o usuaris. I per això hem incorporat doncs el mòdul de català, aranès professional en tretze cicles de grau mitjà, en vint cicles de grau superior, amb l'objectiu que el català sigui també una llengua d'ús normal en els entorns professionals i en l'empresa,

especialment en el marc del nostre impuls de la formació professional dual, en general, i de la formació professional dual intensiva, en particular.

I, en tercer lloc, sostenim esforços que ja estaven en marxa pel seu impacte positiu sobre coneixement i sobre ús. Parlem del treball amb els centres i els seus equips perquè reflexionin sobre els seus propis usos lingüístics, de la formació oferta als docents per reforçar les seves capacitats per ensenyar en un context de la immersió lingüística, una metodologia que –convé recordar-ho– doncs no és cap ocurrència, és una pràctica fonamental professional molt delimitada, que els experts anomenen «ensenyament en llengua 2» i que convé, per tant, que els docents coneguin, dominin i que l'Administració promoció. I és en aquest mateix calaix d'impuls a instruments preexistents que podem situar també els plans educatius d'entorn, que ja arriben a 173 centres i que ens ajuden a connectar la promoció del coneixement, l'ús del català més enllà dels centres, en aquests espais que a vegades denominem d'aprenentatge informal i no formal.

I, fets aquests apunts, és evident que totes aquestes actuacions educatives necessiten també un marc normatiu que les sostingui, que les faci possibles, i és aquí on cal recordar doncs el sentit profund del model lingüístic del sistema educatiu català. L'objectiu principal d'aquest model ha estat sempre garantir que tots els alumnes acabin l'escolarització obligatòria amb un coneixement ple del català, del castellà, de l'aranès a l'Aran, independentment del seu origen familiar, social o lingüístic. I això és important recordar-ho especialment avui, perquè el model educatiu de Catalunya no va néixer per segregar l'alumnat doncs segons la llengua familiar; va néixer precisament per evitar aquesta segregació. Va ser impulsat també per moltes famílies treballadores castellanoparlants que no volien que el fet de no tenir el català com a llengua inicial limités les oportunitats educatives i laborals dels seus fills i filles. I aquest continua sent el cor del model: no convertir la llengua familiar en un destí educatiu ni en un factor de desigualtat social. Perquè la realitat sociolingüística de Catalunya continua mostrant una situació clara, que és que el castellà té una presència social pràcticament universal, mentre que el català presenta usos més desiguals segons l'entorn social, econòmic o territorial, i això fa que per a molts infants i joves, doncs especialment en contextos vulnerables, l'escola sigui encara avui el principal espai d'accés real al català. I, per això, doncs garantir

aquest aprenentatge no és discriminar ningú, sinó que és garantir oportunitats, perquè dominar el català continua sent imprescindible per accedir a moltes oportunitats educatives, professionals, cíviques al nostre país. I és justament aquesta funció d'equitat, de cohesió social la que dona sentit al nostre model lingüístic.

I, dit això, també voldria referir-me, com deia abans, a aquest marc, a aquesta situació jurídica actual. Els darrers anys hem viscut una judicialització intensa del règim lingüístic del sistema educatiu, i és evident que algunes resolucions judicials han generat preocupació en una part important de la comunitat educativa i del conjunt de la societat catalana. Però avui també vull traslladar un missatge de tranquil·litat. Els centres continuen funcionant en el marc normatiu vigent, que és la llei d'educació de Catalunya, la Llei 8/2022, el Decret Llei 6/2022 i també els documents d'organització i funcionament dels centres i els seus projectes educatius, i el Govern continuarà fent servir tots els instruments jurídics i normatius al seu abast per defensar doncs un model lingüístic del sistema educatiu català. Ho fem des d'una convicció molt clara, que és que l'organització dels usos lingüístics als centres s'ha de decidir amb criteris pedagògics amb l'objectiu de garantir que tot l'alumnat assoleixi doncs una competència plena en les llengües oficials al final de l'etapa obligatòria. I és des d'aquesta mirada pedagògica inclusiva, orientada a l'equitat que continuarem treballant per sostenir i per reforçar el model lingüístic del sistema educatiu de Catalunya.

I precisament quan parlem doncs d'igualtat d'oportunitats, de la qualitat educativa, també hem de parlar necessàriament d'espais on aquesta educació es desenvolupa. És on es produeixen aquests aprenentatges. Perquè el dret a l'educació no depèn només del currículum, dels recursos pedagògics o dels professionals als centres; també depèn de les condicions materials en què els infants i joves aprenen cada dia. I un dels grans reptes que afronta el nostre sistema educatiu és precisament l'estat del parc d'equipaments educatius i la seva adaptació a un context de canvi climàtic accelerat. Les escoles i instituts doncs no són només llocs on s'imparteixen coneixements; són equipaments cívics, són equipaments socials, comunitaris d'un ús intensiu. Espai on els nens i nenes i també docents i personal educatiu passen una part molt important de la seva vida quotidiana i que, per tant, han de reunir les

condicions adequades de dignitat, de seguretat, d'accessibilitat i de confort. I això ens obliga realment a fer una reflexió profunda sobre l'estat en què es troben i sobre la necessitat de millorar-los, d'ampliar los, de reformar-los perquè puguin atendre i respondre a les necessitats actuals de la comunitat educativa que acullen.

I, en aquest sentit, cal tenir en compte que una part significativa del nostre parc educatiu presenta dèficits acumulats durant molts anys de manca d'inversió sostinguda. I hi han algunes dades que son especialment reveladores i penso que les he comentat en alguna altra ocasió: prop del cinquanta per cent dels centres educatius són anteriors a l'any 1960; el setanta per cent d'aquests centres van ser construïts abans de la normativa tèrmica del 2007, que regula aspectes essencials com l'aïllament o la qualitat de l'aire interior, i encara avui tenim setanta-nou centres que funcionen íntegrament en mòduls provisionals i més de tres-cents que en tenen parcialment. Parlem, per tant, d'un parc d'infraestructures molt envellit, amb cobertes obsoletes a vegades, amb tancaments ineficients, amb sistemes tèrmics insuficients, amb problemes d'accessibilitat, amb espais que sovint no responen ni a les necessitats pedagògiques actuals ni a les exigències climàtiques del present.

I un dels efectes més visibles d'aquesta situació és precisament el dèficit de confort climàtic als centres educatius. Per tant, parlar de confort climàtic no és parlar d'un element accessori; és parlar de benestar, és parlar de salut, és parlar de qualitat educativa i és parlar també d'equitat, perquè les condicions ambientals en els centres –la calor, el fred, la ventilació, la qualitat de l'aire– afecten directament la concentració, l'aprenentatge i el benestar físic i emocional tant de l'alumnat com dels i les professionals que treballen en aquests centres. I aquesta realitat es fa encara més evident en un context doncs de canvi climàtic accelerat, que es tradueix en episodis de calor més freqüents, més intensos, més perllongats. Unes onades de calor que impacten especialment sobre aquells centres amb infraestructures més envellides, ventilació insuficient o amb sistemes tèrmics obsolets.

I, davant d'aquesta realitat, en arribar al Departament d'Educació i Formació Professional vam iniciar un procés rigorós de diagnosi, de planificació estratègica, per conèixer amb detall l'estat real dels centres educatius i orientar les inversions doncs amb criteris objectius i amb criteris transparents. I aquesta diagnosi ens ha

permès identificar dèficits estructurals, funcionals, ambientals; prioritzar actuacions segons criteris de seguretat, vulnerabilitat o confort climàtic; reduir progressivament els mòduls provisionals, i avançar cap a una xarxa d'equipaments més moderna, sostenible, més adaptada als reptes del segle XXI. I les dades mostren clarament la dimensió del repte: necessitem substituir més de 350 cobertes, intervenir en edificis amb patologies estructurals, retirar materials com el fibrociment, adaptar espais a les normatives d'accessibilitat, modernitzar instal·lacions energètiques i sistemes tèrmics. I això ens obliga a abordar el repte amb una mirada global.

Fitxer 34CEFP4

perquè no parlem només de manteniment. Parlem també de construir nous centres definitius per reduir progressivament el parc de mòduls provisionals. Parlem de rehabilitar edificis existents. Parlem de millorar l'habitabilitat i la salubritat dels espais. I parlem d'incorporar criteris d'eficiència energètica i sostenibilitat en totes les actuacions futures. I tot plegat amb una idea molt clara, que és que els equipaments educatius estiguin al servei dels processos d'aprenentatge i del benestar de la comunitat educativa.

I en aquest context, també hem volgut revisar, replantejar les estratègies d'adaptació climàtica que s'havien desplegat fins ara. Com saben, també durant la legislatura anterior es va impulsar un pla de xoc orientat principalment a climatitzar espais comuns com menjadors, com biblioteques, com zones de treball del personal docent i administratiu, amb l'objectiu de generar refugis climàtics en els centres. Era una estratègia útil per actuar de manera ràpida i simultània a molts centres, però avui sabem que el repte ens exigeix anar molt més enllà. Perquè el benestar de l'alumnat i dels professionals no pot dependre només d'un únic espai condicionat dins del centre, i per això estem avançant cap a un model més integral, estructural i sostenible, basat en quatre grans eixos, que és la incorporació de sistemes integrals de fred i calor adaptats a cada centre, la retirada de sistemes contaminants i obsolets, la instal·lació de sistemes de renovació i qualitat de l'aire i la implantació

de plaques solars i mecanismes d'autoconsum energètic. És una doble aposta: és adaptar els centres al canvi climàtic i alhora contribuir també a la seva mitigació des de la sostenibilitat energètica.

Ara bé, també hem de ser honestos: transformar de manera simultània tot el parc educatiu del país no és possible d'un dia per l'altre i per això hem de combinar mesures a mitjà termini amb mesures immediates pal·liatives per alleugerir i mitigar els efectes de la calor mentre avancem en les solucions estructurals. Hem intensificat la distribució de ventiladors als centres educatius. Hem volgut fer-la més eficaç instal·lant ventiladors de sostre més potents allà on és possible, perquè a més de reduir la sensació de calor, contribueixin a la necessària renovació d'aire. Aquesta aposta es tradueix en una inversió de 20 milions d'euros per adequar les aules a les onades de calor, una inversió sense precedents si tenim en compte que des de l'any 2018 fins a l'inici d'aquest curs l'import invertit en aquest tipus de solucions ascendia a 380.000 euros. Per tant, estem parlant d'aquests 20 milions que invertirem; de fet, ja hem començat a invertir. I sabem perfectament que els ventiladors no són la solució definitiva, però sí que poden ser una mesura útil per millorar la sensació tèrmica i per reduir l'impacte immediat de les altes temperatures mentre despleguem les actuacions estructurals que el sistema necessita.

I paral·lelament, estem treballant en l'elaboració d'estudis tècnics, de prospecció de mercat, d'anàlisi del model de gestió per discernir quins sistemes de climatització sostenibles econòmicament i climàticament hem de poder instal·lar en els centres. Estem explorant, per exemple, la viabilitat d'implantar sistemes d'aerotèrmia que garanteixin el confort climàtic no només durant els mesos de calor, sinó també durant les onades de fred. I tot això ho fem en el marc d'un esforç constant per l'actualització, reforma i millora dels equipaments.

De fet, precisament la setmana passada, penso que era dilluns, vam signar un acord molt important amb l'Associació Catalana de Municipis i amb la Federació de Municipis de Catalunya per posar en marxa un nou fons de cooperació destinat a reformes, adequacions i millores als centres educatius públics. Un acord que incorpora un impuls extraordinari de 100 milions d'euros per accelerar actuacions de reforma, adequació i millora tant d'escoles com de centres d'educació especial. I és

especialment rellevant perquè representa també una nova manera d'entendre la governança educativa. Per primera vegada impulsem aquest tipus d'actuacions a través d'un fons de cooperació amb els ajuntaments, reconeixent el paper essencial que tenen els ens locals –i han tingut– en el manteniment, l'ampliació i la millora dels equipaments educatius. Perquè, efectivament, els ajuntaments són l'Administració més propera, són els primers que detecten les necessitats. Són també els qui, conjuntament amb les direccions dels centres i la comunitat educativa, millor poden prioritzar aquestes actuacions urgents que necessita cada escola i cada municipi.

I aquest mecanisme ens permetrà agilitzar tràmits, ens permetrà simplificar processos i accelerar inversions allà on més es necessiten. És, en definitiva, una aposta clara per la cogovernança educativa i per una política d'infraestructures basada en la cooperació institucional i també la coresponsabilitat. I també vull dir clarament que aquest no és el punt final. És l'inici d'un procés que aquest Govern vol continuar aprofundint en els propers anys, perquè modernitzar les infraestructures educatives és una condició indispensable per garantir la qualitat educativa, l'equitat territorial i la cohesió social. I perquè garantir espais dignes, accessibles, saludables i adaptats al canvi climàtic no és només una qüestió d'infraestructures, és també una qüestió de drets.

Presidenta, intentaré ajustar-me al temps. Permeti'm, en tot cas, abordar també una de les altres qüestions incloses en aquesta compareixença, que era l'Enquesta de salut i social de la població infantil i adolescent de Catalunya, una iniciativa impulsada conjuntament pels departaments d'Educació i Formació Professional de Salut, Drets Socials i Inclusió, amb la col·laboració de la Universitat Autònoma de Barcelona. I voldria començar destacant-ne el sentit de fons, perquè governar bé significa també conèixer bé la realitat, especialment quan parlem d'infància i adolescència. No podem construir ni implementar polítiques públiques eficaces només a partir de percepcions parcials o intuïcions. Necessitem dades rigoroses, necessitem dades actualitzades, contrastades, que ens ajudin a entendre millor com viuen els infants i adolescents del nostre país, quins factors afecten el seu benestar, quines situacions de risc o de vulnerabilitat hem de saber prevenir i abordar.

I aquest és precisament l'objectiu de les enquestes de salut i social de les poblacions infantil i adolescent a Catalunya: l'enquesta de salut de Catalunya i l'estudi del Ministeri de Sanitat, que és disposar d'una eina comuna, transversal, científicament validada, que ens permeti conèixer millor la realitat educativa, emocional, social i de salut dels infants i joves a Catalunya. Parlem d'una mirada integral sobre el seu benestar, perquè el benestar d'un infant no depèn només del rendiment acadèmic, també depèn de la salut emocional, depèn de les relacions socials, dels hàbits saludables, de l'ús de les pantalles o de la capacitat de créixer en entorns protectors i lliures de violència.

I és important remarcar que no partim de zero. Aquest projecte dona continuïtat a experiències prèvies desenvolupades al territori, també a l'Enquesta de benestar emocional impulsada des del Departament l'any 2022, elaborada conjuntament amb Salut i amb Igualtat i Feminisme i alineada amb els instruments internacionals de referència com és l'estudi de l'Organització Mundial de la Salut o l'Enquesta de salut de Catalunya del Departament de Salut. Per tant, els qüestionaris s'adrecen a l'alumnat de cinquè de primària, de segon d'ESO, de quart d'ESO dels centres públics i concertats de Catalunya. I aquests cursos s'han escollit perquè corresponen a moments especialment importants del desenvolupament personal i emocional d'aquests nens i nenes. Cinquè de primària, en plena consolidació d'hàbits. Segon d'ESO, a l'inici de l'adolescència i de grans canvis socials i emocionals. I a quart de l'ESO, en una etapa de transició cap a la vida adulta i de construcció del seu projecte vital.

I per tant, voldria també aclarir de manera explícita algunes qüestions importants. En primer lloc, la participació és voluntària i amb consentiment informat. Les famílies decideixen lliurement si autoritzen la participació dels seus fills i filles quan correspon i qualsevol alumne pot decidir no respondre l'enquesta si així ho desitja. En segon lloc, totes les dades són anònimes i són agregades. No és possible en cap cas identificar cap alumne concret. Les dades només s'utilitzen amb finalitats estadístiques, preventives, de planificació de polítiques públiques. I en tercer lloc, els qüestionaris estan elaborats amb criteris científics, validats per experts en salut i educació, seguint estàndards internacionals i amb l'aval del Comitè d'ètica i protecció de dades corresponent, perquè el que volem és escoltar millor els nostres infants i

joves per poder-los protegir millor. I això és especialment important en un context en què les dades ens alerten també dels nous reptes que afecten directament la salut i el benestar juvenil.

Per exemple, en l'àmbit de la salut sexual i afectiva, diferents estudis i dades sanitàries mostren un augment de conductes de risc i de les infeccions de transmissió sexual entre la població jove. La mateixa Estratègia d'atenció primària i comunitària de salut sexual i reproductiva alerta de l'increment sostingut de casos de clamídia, sífilis, entre adolescents i joves, i és per això que el Govern està reforçant també l'educació afectiva i sexual dins del currículum i les polítiques preventives, amb una mirada de salut pública, prevenció i acompanyament. Perquè educar també és i ha de ser donar eines als joves per cuidar-se, per relacionar-se de manera saludable i per prendre decisions informades i responsables. Precisament aquesta és la filosofia de l'enquesta. Comprendre millor la realitat dels infants i adolescents per poder actuar abans que els problemes es facin més grans. Detectar situacions de malestar emocional, conèixer hàbits i conductes de risc i entendre millor l'impacte de les desigualtats socials i disposar d'informació rigorosa per orientar millor les nostres polítiques públiques.

Els resultats, de fet, tindran impacte a tres nivells complementaris: als centres educatius que rebran informes agregats per identificar necessitats, reforçar actuacions de benestar i de convivència; per altra banda, als municipis i als territoris, afavorint xarxes comunitàries i intervencions coordinades, i al conjunt del país, ajudant a dissenyar polítiques públiques més eficaces, preventives i basades en l'evidència. Perquè si volem millorar la salut i el benestar dels infants i adolescents a Catalunya, el primer que hem de fer és escoltar-los, comprendre la seva realitat i actuar amb responsabilitat, amb rigor i amb sensibilitat. I aquesta és exactament la voluntat amb què impulem aquesta iniciativa. I ara sí que em sembla que compliré amb el termini que m'havien donat.

He volgut aprofitar aquesta compareixença per compartir amb aquesta comissió algunes de les principals línies de treball que estem impulsant des del departament davant de reptes educatius que són complexos, que són diversos i que sovint estan profundament interconnectats. He parlat de convivència i de protecció dels infants i

adolescents. He parlat de llengua i de cohesió social, he parlat de salut i benestar emocional, i he parlat també de la necessitat de garantir equipaments educatius dignes, sostenibles, adaptats a les noves realitats climàtiques i de la necessitat de millorar i reconèixer el personal educatiu i de continuar millorant els aprenentatges.

I en tots aquests àmbits hi ha una idea que és compartida, que és la voluntat de reforçar el sistema educatiu com un espai d'equitat, un espai d'oportunitats, de progrés individual i col·lectiu i de cohesió social. I som conscients, com he dit abans, que travessem un moment complex, un moment de molt debat públic, amb inquietuds que són legítimes dins de la comunitat educativa i també amb reivindicacions per part de molts professionals docents que responen, com deia, en bona part a molts anys de realitats acumulades. I jo mateixa he dit en diferents ocasions que hi ha demandes que són legítimes i que mereixen ser escoltades, perquè cuidar els docents és també cuidar l'alumnat i és cuidar el sistema educatiu.

I per això aquest Govern es manté serè –es manté serè–, treballant amb responsabilitat, amb compromís i amb voluntat de diàleg, escoltant els professionals, les organitzacions sindicals, els equips directius i el conjunt de la comunitat educativa, buscant també solucions realistes que siguin viables i útils per continuar millorant el sistema educatiu del país. Perquè sabem perfectament que molts dels reptes que tenim al davant no tenen solucions simples ni tampoc solucions immediates. Alguns requereixen temps, requereixen recursos, requereixen capacitats d'acord i també una mirada llarga. Però també els dic que aquest Govern té una direcció clara, que és actuar amb rigor, reforçar el servei públic educatiu i construir confiança. Confiança en les institucions, confiança en els i les professionals i confiança en la capacitat del nostre sistema educatiu per continuar avançant i millorant. I des d'aquesta voluntat de diàleg i d'escolta, de transparència, quedo a la seva disposició per a les preguntes, observacions, aportacions dels diputats i diputades dels diferents grups parlamentaris d'aquesta comissió.

Moltíssimes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable consellera. S'ha ajustat vostè perfectament en el temps inicialment previst i ara passarem a les intervencions dels diferents grups

parlamentaris. I, en primer lloc, en representació del Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Anna Feliu per un temps màxim de vuit minuts.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé. Bon dia. Gràcies, presidenta. Consellera, la primera pregunta seria: calia arribar fins aquí? Què ha fallat perquè avui tinguem una comunitat educativa cansada, mobilitzada, desconfiada i ara també indignada? Perquè aquest és el clima real que es viu als centres educatius del nostre país.

I, de fet, vostè va arribar aquí parlant de diàleg, parlant, d'escoltar, parlant, de reconstruir ponts amb els docents. Però la realitat és que després de mesos, aquest malestar no només continua intacte, sinó que encara s'ha incrementat. I avui li ho hem de dir clarament: vostè no està generant confiança, ni credibilitat, ni estabilitat, ni la sensació que hi ha un rumb clar.

I això és greu perquè estem parlant de l'educació d'aquest país. Miri, Consellera, totes les decisions que han anat prenent més aviat han anat generant més tensió que consens. I el problema és que sembla que han subestimat el professorat, han subestimat el cansament acumulat, han subestimat el deteriorament dels centres, han subestimat la sensació d'abandonament que viuen molts mestres i professors. I el pitjor que pot fer un Govern és no atendre ni entendre el malestar de la seva gent. Perquè els docents no surten al carrer perquè sí, no fan vaga perquè sí. No en tenen cap ganes. No es mobilitzen per caprici. Quan els mestres surten al carrer és perquè estan fent un crit d'alerta, un crit de socors. Estan dient que així no poden continuar, que no poden educar bé amb aquesta burocràcia, que no poden treballar amb aquesta manca de recursos, que no poden sostenir la convivència sense eines que no poden continuar per

Fitxer 34CEFP5

autoritat dins les aules que no poden continuar assumint sols problemes socials, a vegades immensos. I també estan dient una altra cosa, que no és acceptable que els professionals que sostenen l'escola catalana siguin uns dels pitjors pagats de

l'Estat. Perquè demanar sous dignes no és un privilegi, és una qüestió de respecte institucional.

I mentre tot això passa, vostès ens venen acords històrics i, de fet, aquí el que hi ha d'històric són aquestes mobilitzacions. Històric és el nivell de desconexió amb els professionals, històrica és la desconfiança que s'ha generat. I quan semblava que la situació ja no podia deteriorar-se més, arriba la infiltració dels Mossos en reunions sindicals de docents.

De veritat, consellera, de veritat, aquesta és la manera de relacionar-se amb els mestres? Perquè això ja ha estat la cirereta del pastís. I li diré una cosa molt clara: vostè no ha estat a l'alçada, ni tampoc avui aquí, que és un tema que hi ha passat per damunt. Amb tres segons, sense dir res sobre el tema. Pot dir vostè que no ho sabia, i nosaltres volem pensar que no ho sabia, però és que si no ho sabia, aleshores és que el problema dins del govern és gravíssim. Perquè voldria dir que hi ha conselleries actuant d'esquenes les unes a les altres en una qüestió d'una enorme sensibilitat democràtica. I si ho sabia, doncs, evidentment encara seria pitjor. Però el que més ens ha sorprès no és aquest fet, sinó la seva pròpia reacció, perquè quan això va esclatar vostè va sortir abans a protegir el cos de Mossos que no pas a defensar els docents. I això és el que molts mestres no perdonen, perquè esperaven una altra cosa de vostè, consellera. Esperaven contundència, esperaven indignació per part seva, i esperaven empatia. Esperaven que la consellera d'Educació es posés al costat de la comunitat educativa, i això no va passar.

I avui li fem preguntes molt concretes que mereixen resposta. Seria aquesta una manera que entendria el govern de treballar habitualment? S'han fet més vegades aquesta mena d'infiltracions? Hi ha hagut infiltracions en altres espais vinculats a la comunitat educativa? Qui ho va autoritzar? Qui n'estava informat? I, sobretot, com pensa garantir, si creu que no ha de passar, que això no torni a succeir? Perquè això ha sigut molt greu. Parlem d'una infiltració policial en espais sindicals i assemblearis. Parlem d'una vulneració dels drets fonamentals. Parlem d'una pràctica que genera intimidació, por i desconfiança. I això és incompatible amb una democràcia madura. Els mestres no són sospitosos perquè sí, no són uns radicals perillosos, no són un problema d'ordre públic. Són els professionals que cada dia estan amb els nostres

fills i filles als centres. I llavors, quin missatge estem donant com a govern quan aquest govern infiltra policies en reunions de docents? Quin missatge reben les famílies? Quin missatge reben als alumnes? Quin missatge rep tota la comunitat educativa? Que protestar té conseqüències? Que organitzar-se sindicalment és motiu de vigilància? Que el govern prefereix controlar abans que escoltar?

Miri, consellera, això no només ha estat un error, ha estat una enorme equivocació política. I encara empitjora més quan la resposta del Govern és el tancament de files. Perquè la sensació que ha donat és molt clara. Primer s'han de defensar entre vostès i després, si cal, ja veurem com demanem disculpes. I les disculpes de la consellera Parlon van arribar tard i van sonar més a una obligació política que no pas a una autocrítica sincera. I això també ha contribuït a deteriorar més encara aquesta confiança. Perquè avui el problema de fons és aquest, la confiança està trencada. I sense confiança no es pot governar el Departament d'Educació.

Perquè educació no és imposar, no és resistir, no és gestionar titulars. Educació és construir consensos, és escoltar, fer pedagogia i generar complicitats. I això, primer de tot, requereix d'humilitat política. Miri, nosaltres no volem escoles convertides en espais de presència policial de manera ordinària. Creiem que els problemes del centres són educatius i socials. I sobretot, hi ha una qüestió central. Cal recuperar l'autoritat i el prestigi del professorat. Perquè quan un mestre perd l'autoritat davant de l'aula, qui perd és el sistema educatiu sencer. I aquí és on hauríem de posar tota l'energia: a reduir burocràcia, a donar eines, a protegir els equips docents, a reforçar el respecte institucional cap als mestres, a garantir recursos, acompanyament i reconeixement; no a infiltrar assemblees.

I acabo, consellera. Avui la pregunta ja no és només què ha passat, la pregunta és com pensa sortir d'aquesta situació? Com pensa posar punt i final a aquest clima de vagues, de conflicte i de desconfiança? Perquè així no podem continuar. Com pensa reconstruir la relació amb els docents? Com pensa tornar a generar confiança amb una comunitat educativa que avui se sent cansada, menystinguda i, després del que hem conegut aquests dies, fins i tot, vigilada? Perquè els mestres no necessiten una conselleria que es posi de perfil, necessiten una conselleria que els escolti, que els respecti i que els defensi. I avui molts docents senten que aquest govern no els

escolta, no els entén i, a sobre, encara els vigila. Perquè quan un país perd la confiança dels seus mestres, es juga el futur d'ell mateix, del país. Per tant, consellera, agrairíem que ens donés resposta a totes aquestes preguntes i que puguem veure una millora clara en els propers dies.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, consellera. Gràcies, secretària general.

Bé, jo començo sobre les actuacions previstes per afrontar les onades de calor. Compartim la diagnosi que ha fet de l'estat del dèficit climàtic dels centres. Cal seguir preparant-nos davant d'unes temperatures que empitjoren les condicions per aprendre, per concentrar-se i, de fet, per conuiuïre en aquests centres educatius. Les recerques indiquen que cada dia lectiu per sobre dels 27 graus impacta negativament en els resultats educatius. I a partir del 2030, fins a una quarta part del total dels dies lectius de Catalunya podrien superar aquesta temperatura. Per tant, cal fer una aposta clara, a més a més, que sigui ambiciosa per afrontar aquest repte que tenim com a país i que per Esquerra Republicana també és una prioritat educativa, i farem propostes ambicioses que siguin, a més a més, significatives per fer en aquest àmbit.

Sobre el decret de règim lingüístic, precisament la setmana passada, en una compareixença amb el conseller de Política Lingüística, en vam poder parlar. Però també demanem respostes, li demanem respostes a vostè, perquè veiem que no n'ha fet gaire referència en el decret. Si el decret 91/2024 continua parcialment vigent, per què no se n'ha impulsat el desplegament? Per què els centres continuen sense instruccions clares i els equips directius en la incertesa? La inseguretad jurídica no prové només de la sentència, sinó també d'una manca de direcció política. Perquè quan una norma és vigent però no s'aplica, qui queda exposat són els centres i els docents. Per això li demanem concrecions. Quines parts del decret s'han

aplicat? En quants centres s'han revisat els seus projectes lingüístics? Quin calendari preveu el departament per desplegar el requisit del C2 per al nou professorat? Defensar el català no pot limitar-se a reaccionar a les sentències i denunciar-ne la judicialització –que també, evidentment, és imprescindible–, sinó que el que cal és exigir que s'exerceixin les competències que tenim pròpies, que les tenim, i s'ha de fer amb determinació perquè el català sigui de manera efectiva la llengua vehicular.

I sobre el pla pilot de mossos de paisà, jo quan vaig llegir la notícia vaig pensar que no podia ser, que hi havia algun error, que segurament s'havia interpretat malament, perquè em costava creure que un govern que es reivindica d'esquerres plantegés portar mossos de paisà als instituts com a resposta als problemes educatius. Però no, la proposta era exactament aquesta i preocupa molt, ens preocupa molt, perquè no és una mesura puntual, no és una anècdota, és un canvi de model. Sí, consellera, representa un canvi de paradigma. Perquè no és coordinació, no és col·laboració. Això ja està treballat fins ara, és presència policial a les escoles. És assumir que els conflictes educatius es resolen des de la lògica de la seguretat i no des de la pedagogia. És comprar el marc ideològic de la dreta, convertir adolescents en un problema d'ordre públic abans que joves que necessiten acompanyament i necessiten recursos. I sincerament, costa molt d'entendre que sigui vostè qui defensi això, especialment quan durant anys, asseguda en aquesta mateixa comissió, reclamava escoltar la comunitat educativa i reforçar l'escola pública amb més recursos i amb més professionals. I la pregunta és molt simple: en quin moment un govern d'esquerres ha decidit que la resposta als problemes de l'escola pública ja no són més educadors, sinó més policies? I ens diu que no ens preocupem, que els Mossos aniran de paisà, sense arma i que no entraran a l'aula. Només faltaria, consellera. Però és que, al mateix temps, el sindicat USPAC critica aquestes limitacions i reclama presència policial visible i armada. En què quedem?

Per tant, això demostra fins a quin punt han obert una porta molt perillosa. La conflictivitat als centres educatius ha augmentat. Sí, igual que ha augmentat en el conjunt de la societat. Els professors estan desbordats, sovint impotents, i hi ha situacions quotidianes que superen allò que un docent o un equip directiu poden gestionar sols. Negar aquesta realitat seria posar-nos una bena als ulls. Però una

cosa és reconèixer el problema i una altra de molt diferent és concloure que la resposta passa per introduir policies als instituts. I no té cap fonament quan defensen que és una proposta de l'OCDE. Tota la recerca en psicologia educativa és contundent sobre aquest punt, tots els experts hi estan d'acord. S'ha demostrat que la presència d'elements coercitius de caràcter policíac en entorns escolars no redueix la conflictivitat a llarg termini, sinó que estigmatitza, la desplaça o la cronifica. I sap com acabarà això? Sap què passa quan un adolescent sent que l'entorn educatiu el veu com un problema de seguretat? No s'integra, sinó que es distancia. I quan es distancia, el conflicte inevitablement s'agreuja. Això s'acabarà amb més expulsions, s'acabarà amb més judicialitzacions, amb més fracàs escolar i, per tant, en conseqüència, malauradament, amb més abandonament escolar. Li demanem que ho aturi, li demanem que retiri el pla pilot, que no s'escudi a dir que és un pla sota demanda quan molts dels centres han rebutjat la proposta. Allò que funciona és allò que sí que serveix, és exactament la contrària: protocols de resolució de conflictes a través dels educadors socials, tutories individuals intensificades, prevenció, mediació, professionals de la salut mental als centres, reducció de ràtios i treball en xarxa, en xarxa amb tota la comunitat. És a dir, tot allò que costa calers i que li està demanant a crits la comunitat educativa.

I per acabar-ho d'adobar, no només porten mossos a les escoles, que ningú ha demanat, sinó que també infiltren agents entre docents. Després encara ens preguntarem per què creix aquesta desconfiança. Les disculpes són necessàries. Són necessàries, i avui en aquesta comissió ho ha repetit. Però davant d'un escàndol d'aquesta magnitud, no es pot justificar com una simple maniobra operativa o un error. S'ha creuat una línia vermella en la vulneració dels drets. No n'hi ha prou que digui que la consellera Parlon ja es va justificar i ja va demanar perdó en el seu moment, com ha fet vostè avui, sobretot quan, a més a més, inicialment es va defensar que l'actuació complia la normativa. En un país, en un país seriós, això comportaria dimissions i també assumpció de responsabilitats polítiques, començant pel cessament del director de la Policia.

Consellera, hem aconseguit que s'assegui de nou amb tots els sindicats educatius. Ha costat, però ho ha fet, cosa que li agraim. Però no pot ser únicament un gest de

postureig, com vam veure escenificar a la reunió del dijous passat. Un apropament, sí, però sense resultats productius. Li preguntem, li preguntem directament i volem una resposta. Farà vostè demà una proposta seriosa que contempli les reivindicacions que demanen els sindicats per posar fi al conflicte? Perquè ara no es pot escudar en la manca de pressupostos. Si realment vol abordar aquesta situació, ha d'arribar a nous acords amb tots els sindicats, més enllà de l'acord d'UGT i Comissions Obreres, que avui ens ha tornat a explicar i torna a estar de forma inflexible. Per tant, millores de les condicions salarials, del reforç de les plantilles, de la reducció de ràtios, de la reducció de burocràcia i, molt especialment, el desplegament d'un veritable pla de xoc per a l'educació inclusiva. Ho té a l'abast. Arribar a un acord és responsabilitat exclusiva seva. És vostè la consellera d'Educació. Esquerra Republicana estarem aquí per vetllar perquè aquests acords es tradueixin en una aposta pressupostària real, clara i que sigui suficient.

Gràcies, presidenta.

Fitxer 34CEFP6

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bentornada, consellera. Jo crec que el primer és felicitar el seu Govern, perquè ha aconseguit enfadar a gairebé tots els sectors que hi ha a Catalunya, en aquest cas l'educatiu. Però la realitat és que vostè..., i jo m'he apuntat algunes de les afirmacions que ens ha dit vostè, i és que les mesures que ha començat a dur a terme el Govern veuran els seus resultats aviat. I jo em pregunto: quan és aviat per vostè i pel seu Govern? Perquè quan parlem dels resultats educatius PISA, PIRLS, TIMSS, la veritat és que no hi ha una perspectiva massa bona per als nostres alumnes i de com de preparats surten dels entorns educatius.

Diuen també que busquen acords amplis. On estan aquests acords?

El conseller Dalmau ens va enganyar, ens va enganyar perquè ens va dir que la negociació havia arribat fins a on havia d'arribar, fins a un punt on ja no hi havia gairebé res més a negociar i la va tancar. Va tancar les negociacions quan la majoria dels sectors sindicals educatius li deien que no era el moment per fer-ho, que volien continuar parlant. Però vostès es van obstinar en que aquelles negociacions ja havien acabat; havien pactat amb els sindicats que vostès consideraven oportuns i que ja no hi havia res més a parlar. És ara, quan veuen les mobilitzacions de la comunitat educativa, que diuen que encara hi ha més a parlar. Però la realitat no és que ho fan per voluntat, sinó que ho fan perquè no tenen més remei.

Ara han posposat una reunió que tenien prevista per avui i ho fan no havent posposat cap de les reunions que tenen ni amb Esquerra, per exemple, per les negociacions dels pressupostos. Han desconvocat i convocat per demà, quan no li podrem demanar aquestes explicacions a la sessió de control, no podrem saber quina..., avaluable és aquesta proposta o si tan sols és una proposta seriosa.

És seriosa la proposta que faran als sindicats demà? De veritat comportarà, pel que vostè creu, un avançament en aquestes negociacions? Ens ha dit que els problemes no venen d'ara, que venen d'anys, i és veritat, els problemes no els ha creat vostè com a consellera, però també ha sigut copartícip el seu partit, que ha aprovat pressupostos de governs anteriors que no tenien cap tipus d'increment en millores salarials per als docents. I vostès també van avalar la política del Govern d'Esquerra Republicana, que havia deixat abandonats els sectors educatius.

Continuen, consellera, tancant línies a escoles sense informar-ne degudament ni les escoles, ni les AFES, ni tan sols els ajuntaments, ni aquells que són del seu mateix signe polític. Continuen fent política d'esquena a la comunitat educativa.

El que fa falta, quan parlem de climatització de les aules, és un pla estratègic. No és anar a salt de mata, consellera; és un pla estratègic per garantir que les escoles construïdes de tota la vida puguin tenir no ventiladors, sinó una climatització adient, perquè els ventiladors van molt bé per a l'estiu, però a l'hivern els ventiladors no serveixen de res. Fa falta una climatització.

El que és molt incongruent és que la crítica que li fem pels més de nou-cents barracons que encara hi ha a Catalunya, però que hi hagi barracons que estan millor climatitzats que centres educatius és una vergonya que el sistema educatiu català no es podria permetre.

I també li faré una petita menció a la resolució del tribunal, perquè l'hi recordaré sempre que faci falta, consellera, i l'hi cito: «Respecte a la resolució del tribunal, dir que s'ha d'acatar i respectar totes les sentències judicials. La decisió del tribunal no és un atac al català. La defensa del català no passa per anar contra el castellà ni per incomplir sentències judicials. No hi ha res de dolent a donar un vint-i-cinc per cent de les classes en castellà.» Aquestes afirmacions les feia el president Illa fa quatre anys. Quatre anys on han canviat moltes coses, però no és que hagi canviat una ideologia; ha canviat una permanència al poder que vostès han anteposat fins i tot davant del model que vostès tenien per a Catalunya.

A les aules falta de tot. És evident que falta finançament i falten tècnics d'integració, sobretot, perquè el que estem veient a les aules ja ha perdut el desori. Miri, els Mossos també tenen el seu paper dins de la protecció de la comunitat educativa. És evident. Vostè ho ha posat com a casos de ciberassetjament, però no ha dit res de les bandes que els Mossos d'Esquadra diuen que cada cop són més afluents a Catalunya. I no ho ha fet per covardia.

Els Mossos, diuen, també han d'estar als centres, perquè diuen: «Les escoles han que continuar sent espais de confiança.» Vostè vol dir que si hi ha mossos als entorns escolars, això fa que l'espai no sigui de confiança?

Respecte a la prova pilot, miri, durant massa temps, alguns han volgut convertir qualsevol debat de seguretat en un tema tabú. Però avui no parlem de conflictes educatius ni de comprar el marc mental de la dreta; parlem de bandes juvenils que estan captant menors a les portes dels instituts, parlem d'amenaques, d'agressions, d'intimidació i de normalització de la violència entre adolescents cada cop més joves. Els Mossos fa temps que avisen de com bandes juvenils i bandes llatines estan reclutant menors fins i tot entre els alumnes de primer i segon d'ESO. Els mateixos Mossos alerten, a més, d'una nova cultura de la navalla entre els joves, vinculada al narcotràfic, a la pèrdua d'autoritat i a la violència importada de determinats entorns

criminals. Només al primer trimestre d'aquest any es van registrar vuit incidents diaris amb armes blanques a Catalunya.

I mentre tot això passa, alguns encara pretenen fer-nos creure que la presència preventiva de mossos en determinats entorns escolars és gairebé un atac a la convivència. Doncs, miri, no. Un atac a la convivència és que hi hagi nois de tretze o catorze anys que siguin captats per bandes criminals.

I les dades són demolidores: només aquest curs s'han registrat 5.300 situacions potencials de violència als centres educatius. Enquestes recents reflecteixen que la percepció de violència física i verbal a les aules s'ha disparat i ara hi ha partits que ens diuen literalment..., li han dit: «Sap què passa quan un jove l'entorn educatiu el percep com a conflictivitat?» I ho diu això amb relació als Mossos, no amb relació a les bandes; ho diu en relació als Mossos.

Miri, el joves ja perceben entorn educatiu conflictiu: el seixanta-quatre per cent dels alumnes afirma haver patit algun tipus d'episodi violent i sis de cada deu docents diuen que han patit agressions físiques o verbals o situacions greus de conflicte. El conflicte ja està als entorns escolars. I mentrestant, Catalunya viu un repunt evident de criminalitat, que també afecta els nostres joves.

El problema és que alguns segueixen instal·lats en una visió ideològica completament infantil. Creuen que l'autoritat sempre és sospitosa i que el delinqüent sempre és una víctima del sistema. I així hem arribat a un punt on hi ha qui s'escandalitza més per veure un mosso passejant per l'entorn d'un institut que no de veure bandes captant menors a les portes d'aquests.

I des del Partit Popular ho diem molt clar: la presència de mossos en determinats entorns no és un fracàs; el fracàs és haver permès que la situació arribés fins aquí.

I a més, convé desmuntar una altra gran mentida: ningú no està parlant de convertir els instituts en casernes, com ens volen fer creure. El programa pilot planteja agents sense uniforme centrats en prevenció, mediació i coordinació amb els equips directius, és a dir, presència preventiva, de proximitat i detecció precoç. En definitiva, protecció dels alumnes.

Exactament el mateix que es fa en moltíssims països democràtics, amb absoluta normalitat. Perquè els Mossos no són el problema; els Mossos són el que hi ha després de recollir les conseqüències del bonisme polític, són els que han d'intervenir quan ja és massa tard, quan el menor ja ha estat captat, quan ja hi ha agressions i quan ja hi ha armes als entorns escolars.

Perquè els que pateixen aquesta degradació no són els fills de les elits progressistes que viuen allunyades d'aquests problemes; són els alumnes dels barris humils. I per això nosaltres defensem reforçar aquest programa. Perquè una cosa no exclou l'altra. I per això també defensem l'augment del suport psicològic, de més educadors i de més autoritat al professorat i de més contundència contra les bandes criminals.

Em quedo sense temps, presidenta, així que simplement dir a la consellera una pregunta: com pensa recosir la relació que s'ha trencat amb els docents, la confiança del sector educatiu en la conselleria? I, sobretot, li demano un recolzament institucional ferm a la comunitat educativa, no perquè pari les protestes legítimes, sinó perquè se senti recolzada i respectada per la conselleria.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bon dia. Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, senyora consellera, per la seva exposició. La vaga que estem vivint aquesta setmana està posant sobre la taula les moltes i justes reclamacions de la gran majoria de docents, perquè el seu maltractament està institucionalitzat i l'abandó és sistèmic.

Hi ha motius per a la vaga: moltes infraestructures fan pena i ara que arriba la calor, les nostres escoles es converteixen en forns; els professors s'han convertit en buròcrates que passen més temps emplenant formularis que ensenyant; els han despullat d'autoritat; han retallat les hores de ciències a batxillerat; han convertit els instituts en guarderies per a adolescents; els professors catalans són els tercers pitjors pagats de tota Espanya; hi ha un dèficit greu de personal d'atenció educativa;

les ràtios són elevades, etcètera. Aquest és un drama que arrosseguem massa anys, fa massa anys.

Hem assenyalat desenes de vegades els problemes i hem proposat solucions des del nostre grup. Quan ens vulguin escoltar, aquí estarem.

A més, hi ha infinitat de casos, *a priori* més petits, però igual de rellevants, com és el dels professors desplaçats que veuen any rere any com les adjudicacions d'estiu són un desastre, com la provisió de places està perfilada i com es veuen obligats a treballar a centenars de quilòmetres de les seves famílies.

L'esquerra, que s'omple la boca amb els serveis públics i amb els drets dels treballadors, ni cuida el públic i maltracta els treballadors.

Mentre el debat gira al voltant de si ha d'haver-hi o no mossos en els centres educatius, el Govern del Partit Socialistes i els partits separatistes que han governat en les últimes dècades aconseguen just allò que persegueixen: que els catalans mirin el dit en comptes de la Lluna.

El sistema educatiu català ha fracassat en la seva concepció, en la seva aplicació i en els seus resultats. El model d'escola catalana, aquest que tots vostès diuen que és, ho denominen que és un model d'èxit d'escola catalana, és un cúmul de runes. Els nostres fills tenen el pitjor nivell educatiu en dècades.

Una pregunta, senyora Niubó: quants d'aquests tretze centres educatius als quals vostè ha enviat mossos s'han seleccionat per a fer les proves diagnòstiques de quart de primària i de segon d'ESO? Ja m'ho contestarà, però ja li dic jo que cap. Per què? Per culpa de les seves polítiques d'immigració massiva i descontrolada, unides a la pèrdua d'autoritat dels professors, provocada pel propi Departament d'Educació. Els centres educatius a Catalunya ja són en la seva majoria centres d'alta complexitat. I ja ens va respondre el seu departament, vostè, en una pregunta parlamentària, que el criteri per a seleccionar els centres en els quals es passaria la prova és mostral, però sense atendre proporcionalment el nombre de centres de baixa, mitjana i alta complexitat, és a dir, per a maquillar el resultat. És evident. Tenim la resposta per escrit.

És un tòpic dir que l'escola, en un sistema educatiu normal, d'èxit, hauria d'estar atesa només per docents i professionals de l'educació, especialistes, psicòlegs, logopedes, etcètera, alumnes, personal de servei i administració. Però és que l'actual sistema educatiu català no és normal, està en una profunda crisi des de fa dècades. A més, del deficient nivell educatiu ja comentat en moltes ocasions per les proves externes PISA, PIRLS, competències bàsiques, presenta un altre greu anomalia: la conflictivitat a les aules catalanes ha arribat a nivells crítics en 2026, amb més de 5.300 incidents violents enregistrats. Davant aquesta trista realitat, la Generalitat ha incorporat mossos experts en mediació en uns centres. Pot ser una mesura encertada provisionalment, encara que el secretisme totalitari i covard del Departament d'Educació en aplicar-la ha provocat rebuig i estigmatització cap als Mossos.

El que sens dubte reflecteix aquesta mesura, aquesta decisió és que l'escola catalana actual és un model caduc, fallit i que l'actual Govern socialista és incapaç de restaurar-lo.

Sobre la presència de mossos a les assemblees de professors, a l'assemblea de professors, és realment... impressionant que los partidos separatistas se lleven las manos a la cabeza por esto, cuando fueron los gobiernos de Junts en 2011 y de Esquerra Republicana en 2023 los que atribuyeron estas competencias a los Mossos. Son unos hipócritas, principalmente Esquerra Republicana, que tras hiperventilar con esto, ahora mismo va a aprobarle los presupuestos al Partido Socialista como si nada hubiera pasado.

Tienen todos –lo siento decirlo así– la cara de cemento armado. Cuando eran otros los que sufrieron operaciones policiales, estas sí, ilegales, a nadie parecía importante. Recordarán que el Departament d'Interior del Gobierno de Puigdemont encargó seguimiento de políticos, periodistas, empresarios y abogados contrarios al separatismo en los meses previos al golpe de estado de 2017. De hecho, la Policía Nacional interceptó documentación sobre estas personas requisada a los Mossos cuando iba a ser trasladada a una incineradora de Sant Adrià del Besós. Y en este caso no solo no se quejaron, sino que instrumentalizaron a los Mossos sin remilgos.

En todo caso, creemos que es muy delicado poner agentes de incógnito en una asamblea de docentes en huelga. No tenemos toda la información, pero no huele nada bien, porque no hablamos de infiltraciones en grupos violentos; son asambleas de trabajadores. Pero así, señora Niubó, han conseguido que se hable más del escándalo del espionaje a los profesores, instrumentalizando a los Mossos, que de la propia huelga y de los motivos que nos han conducido hasta ella. Objetivo conseguido, ¿no?

Mire, señora Niubó, los profesores no son peligrosos elementos subversivos; son trabajadores preocupados por sus condiciones laborales y por el futuro de nuestros hijos.

Y finalmente, sobre las acciones del Departament d'Educació davant

Fitxer 34CEFP7

la decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'ordenar l'execució de la sentència contra el Decret 91/2024. Ja ens ha dit vostè que no pensa complir la sentència judicial. Ens ho acaba de dir, igual que ho va expressar el senyor Vila en la Comissió de Política Lingüística la setmana passada. És a dir, vostè acaba de dir als catalans que el Govern de la Generalitat està per sobre de la llei, que està en contra de la divisió de poders, que és la base d'un sistema de dret, d'un sistema democràtic de dret, i que no compleix, la Generalitat, les sentències i lleis que no li agraden i que vostès són ciutadans de primera i la resta de catalans, de segona categoria o tercera.

Li recordo que, mentre el Tribunal Supremo resol els recursos de la Generalitat, els catorze preceptes anul·lats del decret queden sense aplicació, inclosos els que imposaven el català com a única llengua vehicular i estructuraven els projectes lingüístics de centre sobre aquesta exclusivitat.

I, finalment, un apunt. Vostè diu que el sistema educatiu català assegura que tots els alumnes, en acabar la seva etapa d'obligació educativa, arriben a un ple coneixement i domini en registre estàndard del català, del castellà i de l'aranès. Molt bé. Ja m'ho explicarà, com pot ser això, quan resulta que els alumnes només

estudien dues hores de castellà a primària setmanals, tres hores setmanals a l'ESO i dues hores a batxillerat en castellà. Ja m'explicarà si és que els catalans, els alumnes catalans, són éssers extraordinaris, còsmics i fantàstics, superiors a la resta dels espanyols.

I, lamentablement, les proves PISA, les proves de PIRLS, TIMSS indiquen tot el contrari, i les proves de competències bàsiques i les de diagnòstic, no ho sé. Fins ara no ho sé, perquè com que ara estan maquillades segons la seva resposta parlamentària, ja ho veurem. Però no indiquen precisament que siguin alumnes que estiguin per sobre de tota la resta d'alumnes espanyols.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula la diputada Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, presidenta. Gràcies, consellera i secretària general. Estan sent dies convulsos i difícils per a la comunitat educativa, perquè el que està en joc és quin és el model d'escola que volem.

Perquè aquesta és la pregunta que jo crec que està al fons dels tres fets que estan sacsejant el món educatiu. El primer són les mobilitzacions massives dels docents, dels professionals, perquè ja han dit prou, ja no poden més; el segon és el pla pilot de la incorporació de Mossos als centres educatius, i el tercer és la infiltració de Mossos en l'assemblea de docents. I comence pel final.

I aquí, consellera, jo sí que li voldria fer una pregunta molt clara: vostè, com a consellera d'Educació, a més d'expressar la seua sorpresa durant tots aquests dies, quan es va conèixer la notícia, o d'avui remetre's a les explicacions que van donar el director general de la Policia i la consellera d'Interior la setmana passada, ha traslladat vostè la gravetat d'aquests fets dins del Govern? No creu que hauria d'haver sortit en defensa dels docents? No creu que hagués sigut important, que una vegada que es va confirmar aquesta infiltració –perquè ja s'ha reconegut–, calia un

missatge com a consellera d'Educació, condemnant aquestos fets i donant suport a la comunitat educativa i en concret als docents?

Bàsicament, li estic preguntant si no creu que hauria d'haver sortit a dir que estava del costat dels treballadors i de les treballadores, perquè fa dues setmanes d'aquestos fets, la setmana passada va ser la compareixença a la Comissió d'Interior amb el director general i amb la consellera. És cert que van demanar disculpes, que van reconèixer que havia sigut un error, que no havia sigut una mesura ni proporcional ni oportuna. Però és que fins avui no l'hem sentit a vostè dir res, i avui el que ha fet és novament tornar a esborrar-se d'aquesta polèmica, quan hauria d'haver estat donant la cara pel professorat. Perquè amb aquesta mesura s'han traspassat totes les línies vermelles, espiant i tractant el professorat, que són les persones que cada dia estan a càrrec dels nostres fills durant moltíssimes hores, com si foren delinqüents.

I per això nosaltres sí que hem demanat la dimissió del director general de la Policia. I, a més, l'única cosa que estaven fent era exercir el seu dret de sindicar-se, de reunir-se. Per tant, estaven exercint els seus drets fonamentals. Però sembla que aquest Govern té un problema amb el dret a la protesta.

I un apunt sobre el model d'escola que volem, perquè ja comentava que al final del que estem parlant és d'un tema de fons. O sia, jo particularment vull una escola on els docents són exemple i són referent, i mobilitzar-se també és educar, defensar les condicions de treball dignes també és educar. Tindre palanques de negociació per un futur millor pel país també és ser exemple i és educar, i autoorganitzar-se i exercir uns drets que tant han costat de conquerir en aquest país també és educar. Per tant, consellera, la primera pregunta és si no creu vostè que hauria d'haver sortit a llençar un missatge de suport a la comunitat educativa i de condemna d'aquestos fets.

El segon tema del qual volia parlar: el pla pilot per incorporar els Mossos als centres educatius. L'hem escoltat dir –no avui, però sí dies enrere– que segurament no era el millor moment perquè es conegués aquesta notícia, i jo li he de dir que discrepe profundament. Jo crec que no n'hi ha dia bo perquè surti aquesta notícia, senzillament perquè no s'hauria d'estar produint aquest pla pilot.

També li hem escoltat dir en el Ple –en concret deu fer un mes– que no hi havia problemes de convivència als centres educatius i que calia passar de la reacció a la prevenció. Aleshores, si no n'hi ha problemes de convivència als centres educatius, quina necessitat n'hi ha de passar de la reacció a la prevenció, quan, a més, tenim un informe de la USTEC que diu que el seixanta per cent dels docents ha patit agressions físiques o verbals per part d'alumnes i un trenta per cent per part de familiars. I durant aquest curs Educació ha rebut més de cinc mil denúncies, 1.700 per assetjament escolar.

Per tant, clar que n'hi ha conflictes als centres educatius. Jo crec que seria bona cosa no negar-los, perquè, a més, estan directament relacionats amb que un de cada tres infants del nostre país està en situació de pobresa, que alguns estan sent desnonats de manera permanent, que n'hi ha problemes de salut mental i que n'hi ha problemes de fora, com vostè ha reconegut, que acaben esclatant dins dels centres educatius.

I, davant d'aquesta realitat, el que no podem fer és convertir en un problema que és social –un problema que és social– en un problema que és policial. I en cap cas estem aquí parlant d'estigmatitzar els Mossos. Però és que jo crec que els Mossos lo que han de fer és perseguir qui fa delictes i no estar als centres educatius, que són els que necessiten baixar les ràtios, educadores socials, integradores, psicòlogues, que els coordinadors de convivència tinguen una dedicació exclusiva i una formació específica, o que el pla contra la pobresa infantil funcione.

Jo crec, consellera, que només cal veure qui està defensant aquesta mesura, que són el Partit Popular i VOX, com perquè els porte a reflexionar sobre si hauria de tirar endavant o no. Nosaltres li demanem que no. I és cert que pot ser que algunes direccions ho reclamen –vostè ho ha dit–, però jo també hi insisteixo: això va de model d'escola; no som proveïdor de serveis. I, per tant, si en el seu model d'escola els Mossos no han d'estar als centres educatius, jo crec que no n'hi ha més que parlar.

Perquè, a més, aquí també li voldria fer una pregunta. Amb la presència de Mossos als centres, no creu que estan generant més segregació i més estigmatització perquè moltes famílies no voldran portar els seus fills a aquests centres que estan

etiquetats com que tenen presència policial i, per tant, són més conflictius? I, de la mateixa manera, no pot generar més absentisme entre aquells que no volen ser reconeguts, controlats o vigilats per la policia també dins dels centres educatius?

I sobre el tercer pilar que comentava, que són les mobilitzacions dels docents per la millora de les condicions laborals i dels recursos al centre i per la millora educativa. Jo crec que, després d'anys de retallades, d'infrafinançament, de cops de volant, el personal educatiu ha dit «fins aquí» i tenen tota la raó del món. I vull ser molt honesta. O sigui, aquest malestar ha esclatat ara, però és cert que l'arrosseguem de fa molts anys. Jo diria que va començar amb les retallades de Convergència –ara Junts– deu fer deu, dotze, catorze anys. Unes retallades que van ser les majors de l'Estat, que encara no s'han revertit. Perquè, clar, és revertir-les, però també posar-nos al dia. Per tant, és un problema que ve de lluny, però que s'ha de gestionar ara.

I és cert que vostès han signat –ho ha explicat– un acord de 2.000 milions d'euros amb Comissions i UGT per a quatre anys. És un acord d'una magnitud de la qual no s'havia signat fins ara en aquest país. Però, consellera, és un acord que ha de servir com a punt de partida; no pot servir com a punt d'arribada. I per això és molt bona notícia i és imprescindible que demà torni a seure amb els sindicats convocants de la vaga, però ha d'anar amb una proposta que siga sòlida, que siga ambiciosa. Ha de tindre..., li demanem que tinga cintura. No estan demanant privilegis; estan demanant poder fer bé la seua feina. I sobretot, consellera, s'ha de poder parlar de tot en aquesta reunió.

Per tant, primer, s'ha de desplegar l'acord que està signat amb celeritat, amb recursos, amb força, i al mateix temps seguir avançant, negociant i acordant, començant per demà, perquè les necessitats són moltíssimes i, sobretot, perquè un país com Catalunya i amb els resultats educatius que tenim no podem seguir de manera permanent amb aquest conflicte obert.

I també l'hi dic, consellera –ho hem dit abans en la roda de premsa, ho dic també ara aquí–: no n'hi han excuses, el Govern no té excuses. Perquè, si el que necessita el Govern per arribar a un acord en matèria educativa amb els sindicats són més recursos, els Comuns, que saben que estem negociant els pressupostos de la Generalitat, estem disposats a reagendar, a reformular, a recalendaritzar algunes de

les propostes perquè s'executen amb diferent progressió i intensitat, si això serveix perquè el Govern arribe a un acord amb els sindicats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, i té la paraula la diputada Pilar Castillejos.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies, consellera, secretària general. Però jo, després d'escoltar-la, veig mala peça al teler. El personal educatiu ha fet unes reivindicacions que són sensates, aplicables, realistes, consensuades. Però, des del primer moment, la prepotència del seu Govern, el menysteniment cap a l'escola pública i cap als seus treballadors han acabat generant un conflicte de país.

El que podia semblar una cagada majúscula del conseller Dalmau, arribant a un acord fora de la mesa sindical i només amb els sindicats minoritaris i, a més a més, dir-ne, d'això, un acord de país, doncs no, no és una errada; és la manera de fer d'aquest Govern. És una ofensiva clara del PSC cap a l'escola pública i cap al model d'escola catalana.

Ho hem vist amb la renovació sense condicions ni control dels concerts educatius. Els ho recordarem: vostès han tornat a concertar amb les escoles de l'Opus. Aquest és l'ADN progressista del PSC, entendre's amb l'Opus. Avui la vaga del personal educatiu és al Maresme i als Vallesos. Allà, mentre renoven aquests concerts sense condicions, van tancant línies de la pública: línies d'I3 i de primer d'ESO a Ripollet, a Barberà, a Cerdanyola, a Matadepera, a Polinyà, a Rellinars, Rubí, Sabadell, Sant Cugat, Sant Quirze del Vallès. I això només al Vallès Occidental, que avui està movent-se. A les altres dos comarques, igual.

I d'això també va aquesta vaga de docents. No és per un salari; el que estan demanant és qualitat a l'escola pública, estan reclamant increment de plantilles i inversió en l'escola pública, aquest famós sis per cent que fa més de quinze anys que es va aprovar per la LEC i que tots els governs s'hi han compromès i tots han incomplert.

Ho saben molt bé les famílies, i per això els donen suport. Els missatges van corrent pels grups de WhatsApp de les famílies, perquè saben que els docents lluitant també estan educant, que les seves reivindicacions són per la qualitat de l'educació pública. També ho saben el sector social, les monitores de les colònies, dels menjadors, de les vetlladores, que estan cridades a la vaga. També ho saben les treballadores del zero-tres, que també han fet jornada de vaga.

I des d'aquí, agraïment infinit al personal educatiu, que no només estan defensant condicions laborals, sinó que estan defensant la possibilitat de garantir una escola pública digna, inclusiva i en temps real per acompanyar l'alumnat.

Jo crec que per vostès la condició, la prioritat, no és buscar solucions. Ha dit «mà estesa» quan ha parlat, però s'enroca en defensar un acord que la majoria del professorat va rebutjar quan va ser consultat. Han deixat que es convoquin fins a divuit jornades de vaga. Són els sindicats qui han hagut de pressionar per fer-la seure a negociar. Els dona allargues, endarrereixen les reunions, els convoca al vespre.

L'escola pública, consellera, no es governa contra els seus professionals. Li pregunto si a la reunió de demà presentarà un calendari de negociació real, si abordarà tots els temes o si continuarà dient que estén la mà mentre es nega a cercar el consens. El que estem veient és que vostès no volen construir-lo, aquest consens, no volen seure a negociar; volen imposar un acord que hi ha prefabricat. És la seva manera de governar, una manera de governar que és autoritària, vertical, opaca i profundament allunyada de la comunitat educativa.

I estan assumint que els problemes educatius s'aborden des d'aquesta lògica. I és des d'aquí que s'entén perfectament aquest pla pilot per ficar els Mossos de manera permanent als centres educatius –a les reunions, als espais de convivència i de coordinació–, des d'aquesta lògica policial. Així és com ho van explicar en un primer moment, que s'introduïrien de manera estructural als centres, tot i que ara el seu discurs ha canviat aquesta explicació. I, a més a més, ho han fet sense transparència, sense documentació pública clara, sense debat.

Diu que han fet moltes proves pilot. Per què no n'han fet una d'infermeres, que fa molt de temps que la demanen? Ja deuen haver vist per la reacció de tota la

comunitat que aquest no és un pla pilot més. Prenguin nota del que està passant, perquè la realitat és que el pla pilot se'ls està desfent a les mans abans fins i tot de començar. Dels catorze instituts inicialment previstos, només en queda un que no hagi dit que hi està en contra. Claustres votant-hi en contra, centres retirant-se a mesura que han conegut què implicava realment. Els conflictes escolars, la complexitat, tot això existeix, és veritat, però no són problemes d'ordre públic; són problemes educatius, socials i comunitaris. Consellera, quan diran que retiren aquest pla?, o quan haurem d'esperar a que ho diguin?

I també des d'aquesta lògica és des d'on entenem aquestes infiltracions de Mossos

Fitxer 34CEFP8

a les assemblees sindicals.

Infiltrar Mossos no és un error; és traslladar la sospita policial a espais de participació sindical i educativa, i el missatge és gravíssim: que organitzar-se, que fer vaga, que defensar drets pot convertir-se en un objecte de vigilància, i això és incompatible amb qualsevol idea democràtica de l'educació.

El problema no és només la infiltració. El problema és la cultura política que permet que això passi, perquè si un Govern té una idea tan pobra de democràcia, és molt fàcil acabar assumint que abans cal controlar el conflicte que no pas escoltar-lo o negociar-lo i arribar a un acord.

Què pensa fer, consellera, per defensar els drets fonamentals de les treballadores del seu departament, que clarament han estat vulnerats pels Mossos d'Esquadra? Li demanarà a la seva col·lega, a la consellera Parlon, que cessi en Trapero?

Pel que fa a la situació del català al sistema educatiu, per nosaltres és una mostra més d'aquesta ofensiva del seu Govern contra el model d'escola catalana. La immersió continua tenint un ampli suport social, però que el català a l'escola avui es troba amenaçat és una evidència.

D'una banda, l'ofensiva judicial i política de l'espanyolisme contra el model lingüístic, amb els tribunals com a eina principal. En aquest sentit, denunciem que el marc normatiu actual, la LEC, sí que dona suport, però la Llei 8/22, el Decret Llei 6/22, el

Decret 91/2024, que vostè no ha recordat que també forma part del marc normatiu, tot això no ha resolt el conflicte judicial, no ha impedit nous litigis, no ha impedit les sentències del vint-i-cinc per cent.

Fins i tot hi ha resolucions que interpreten que la mateixa 8/22 permet aplicar aquests percentatges. I també crec que hem d'estar molt alerta de la futura sentència del Tribunal Constitucional com una gran amenaça del sistema actual.

I, d'altra banda, estem totalment d'acord amb vostè. Assenyalem dècades de desídia de molts governs en política lingüística que han permès el retrocés del català als centres educatius, tant als espais informals com als usos lectius. Per això no n'hi ha prou en gestionar aquest conflicte judicial mentre el català continua reculant. Cal també posar eines.

I aquí sí que li volia preguntar, en concret, si pensa aplicar els articles no derogats d'aquest decret que ha oblidat en la seva explicació, el 91/2024, el 36, sobre les sancions i sobre l'acreditació del professorat, i quina és l'estratègia que té preparada el Govern davant una possible sentència del Tribunal Constitucional que consolidi la vehicularitat efectiva del castellà.

Mirant-ho tot plegat, consellera, mirant aquesta situació que tenim, el conflicte amb els sindicats i la seva manca de capacitat negociadora, la seva voluntat d'arribar a un acord real, si el que està fent és contínuament apel·lar a l'acord a què havia arribat fora de la mesa sindical.

Veient com no expliquen què faran amb el pla pilot, veient que diuen que infiltrar policies és una errada, veient que no tenen cap full de ruta per enfrontar els tribunals i l'ofensiva espanyola contra el català a les aules, nosaltres ens preguntem si el que estem presenciant, si el que tenim davant és aquesta incapacitat del departament per construir un consens a la comunitat educativa, si el que tenim davant és un fracàs polític per solucionar el que ara mateix han convertit en un conflicte de país.

I li demanem consellera, no governi contra el professorat. Resolgui això des de la negociació, una negociació real, honesta, amb calendari, amb què es pugui parlar de tot, i si no vol, o no pot o no en sap, faci's a un costat i plegui.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, i té la paraula la seva portaveu, la senyora Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, presidenta. Consellera, secretària general, bon dia a tothom. Bé, ja vam tenir l'oportunitat de compartir l'alegria que sentim al Grup Socialista Units per Avançar de tornar-la a tenir al capdavant de la seva responsabilitat i recuperada. Avui tornem a començar la nostra intervenció compartint la felicitat tant institucional com personal. Benvinguda, consellera. I gràcies també per la molta informació que avui ens ha portat.

També volem saludar a totes les persones que avui són aquí, en aquesta sala, compartint amb nosaltres la responsabilitat de millorar l'educació del nostre país, la passió pel servei públic i molts i molts anys d'experiència, i, com no, a la gent que ens pugui estar seguint pel canal Parlament.

Una persona que es troba en aquesta sala, que admiro profundament i que suma dècades d'experiència, sempre diu: «L'Educació vol calma, vol estabilitat i serenor», tot el contrari del que avui tenim, i avui ho hem vist en aquesta comissió.

Nosaltres pensem que avui convé parlar amb serenor, amb sentit institucional i, si m'ho permeten, també amb una mica de memòria, perquè massa sovint, en aquesta comissió, escoltem diagnòstics solemnes, advertiments severos i fins i tot lliçons magistrals d'alguns que semblen haver descobert aquest matí que el sistema educatiu català acumula reptes importants.

I, és clar, una escolta segons quins discursos i té la temptació de preguntar «i vostès on eren mentre aquests problemes s'anaven acumulant?». La immensa majoria dels darrers cinquanta anys, la dreta nacionalista catalana, amb les seves diverses sigles i mutacions, ha governat aquest país.

Contestant a la diputada Feliu, perquè ella començava el seu discurs dient: «Què ha fallat?», doncs, aquí té un exemple. Han nomenat vostès a la immensa majoria de consellers i conselleres d'Educació, tot i que vostès li diuen Ensenyament. Han dissenyat bona part de les grans decisions estructurals que ens han portat fins aquí.

Ara tenen pressa per tot, però van tenir més de trenta-quatre anys per solucionar el que avui veuen malament. I avui sembla que la consellera Niubó és la culpable de tots els mals. Però tranquil·la, consellera, li compartiré una petita dada. Vostè només porta dos anys governant. Ho dic perquè potser convindria rebaixar una mica el to, en especial dels que han governat la resta d'anys, o també els que agiten i en el seu currículum tenen sostenir els governs de dretes.

Perquè quan aquells que han pilotat el sistema durant dècades parlen com si acabessin d'aterrar-hi, un arriba a la conclusió que l'amnèsia selectiva gaudeix d'una salut parlamentària molt envejable.

El meu grup té un objectiu molt clar: prioritat i qualitat educativa. Ara que som Govern i també abans, quan érem oposició. Però avui, l'educació catalana no necessita de més trinxeres; necessita acords, necessita rigor, i sobretot necessita estabilitat. I necessita política útil, que és aquella que transforma més que no pas proclama.

Per això valorem l'acord de país impulsat per aquest Govern, perquè per a alguns no és suficient i és lícit, i respectem moltíssim les reivindicacions, ho hem dit reiteradament, i, òbviament, mereixen ser escoltades, però la voluntat del Govern és afrontar-les amb responsabilitat, amb honestat i amb diàleg.

Aquestes han sigut les seves paraules consellera, i també han sigut els seus fets. Injecció de recursos; baixada de ràtios; desburocratització; augment notable dels sous; increment de dotacions i caminar cap a una real escola inclusiva.

I mirin, Catalunya ha construït una escola cohesionadora, i vostès, la resta de grups, els que han gestionat i governat també, també són responsables d'aquest èxit, d'aquesta cohesió. Una escola que ha estat una eina d'igualtat, d'integració i d'ascensor social. I aquesta escola l'hem de preservar, precisament, no parlant malament d'ella.

Hem de buscar els espais d'acord i avançar. I sí, com ha dit la consellera, també, davant de dificultats jurídiques i polítiques que hem viscut al voltant de la sentència sobre l'ús de les llengües.

La nostra posició és coneguda. Defensem el català com a llengua vertebradora i de cohesió. El defensem des de la legalitat, des de la seguretat jurídica i des de la

voluntat d'un consens social ampli. De nou, no des del soroll. Defensar el català exigeix convicció. Sí, i tant, i això només s'aconsegueix construint majories, no aixecant fronteres internes.

Vull referir-me també a un tema, els Mossos, que avui sembla o sembla mediàticament, sobretot, que és el gran problema que té l'educació catalana, però vostès saben perfectament del que estem parlant. De fet, vam dedicar gran part del ple a parlar d'això, i vostès han utilitzat l'aritmètica de la comissió per forçar a parlar la consellera avui, cosa que està dins del Reglament i és evident.

Però per fer això, què es buscava, trobar una millora, en aquest sentit, o més aviat dotar d'una dimensió mediàtica més gran? Ho dic perquè la coordinació dels Mossos d'Esquadra amb els centres educatius no és una novetat.

La majoria de vostès, igual que jo, igual que els meus companys, igual que la resta de la sala, venim del món municipal. Sí, aquella administració que porta més de vint anys, en molts casos, fent aquesta tasca amb els cossos de seguretat, de vegades amb Mossos, i sovint o pràcticament sempre amb la policia local.

Coordinació per abordar i acabar, sobretot, amb l'absentisme, prevenció per construir espais segurs fora i dins del centre, per suposat, segur, sense assetjament, sense conductes de risc, sense consums. En definitiva, prevenció.

Treballar des de la coordinació entre professionals per sumar aquesta expertesa i sumar mirades qualificades; mai per substituir ni posar en dubte el poder transformador que té l'escola pública.

Però la distorsió o el joc de miralls i l'oportunitat d'erosionar saben que s'estan utilitzant de tant en tant algunes afirmacions *fakes*, és, precisament, el que hauríem de combatre plegats.

I consellera, permetin-me acabar amb una reflexió. Governar educació mai no dona titulars fàcils, no ofereix resultats immediats, i sempre sabent que sovint recolliran uns altres. El Parlament li va demanar acció i inversió. Vostè ha posat recursos, inclús sense pressupost. Li van demanar diàleg i vostè ha dialogat molt més del que ha explicat, perquè vostè ha apostat per trobar solucions, i perquè després de tants

anys acumulant inacció i abandonament, potser ha arribat l'hora d'una cosa bastant més contundent i valenta, que és fer-ho, i, evidentment, fer-ho bé.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Doncs un cop han intervingut tots els grups parlamentaris, honorable consellera, tindrà vostè un torn de vint-i-cinc minuts màxim per respondre a les preguntes que se'ls hi han adreçat.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Gràcies, presidenta. Gràcies, diputades i diputats. Intentaré, doncs, donar més o menys resposta a tots els grups, fins i tot per aquest ordre.

Comentava la diputada de Junts, feia una pregunta molt clara, què vam fer, no?, com si calia arribar fins aquí, em deia vostè. Clar, jo li podria invertir la pregunta, li diria: què van fer vostès en el seu moment, quan vostès governaven, per no arribar fins aquí? I aquí jo la resposta que veig és que, en fi, les retallades més importants de la història educativa d'aquest país les van fer governs de Junts. Això és una realitat.

Jo li respondré què farem nosaltres. De fet, què hem començat a fer i què farem nosaltres. Doncs hem fet un increment retributiu d'un complement salarial específic autonòmic que feia vint-i-cinc anys que estava congelat, del trenta per cent, per una banda.

Hem incrementat també, no?, hem millorat les retribucions salarials als docents del personal d'atenció educativa, totalment abandonat i en situacions realment precàries. Això també ho hem fet per endavant.

Hem incrementat, de fet, no l'hem incrementat, hem recuperat una compensació per als docents i personal d'atenció educativa per pernoctacions, és a dir, quan van de colònies i estades pedagògiques puguin, doncs, tenir una retribució pel fet d'estar aquella nit-dia fora de casa, i, per tant, per les qüestions logístiques que, per descomptat, doncs, han d'anar molt més enllà d'aquesta feina no retribuïda, tan sovint present en el sistema educatiu.

I, d'altra banda, millores estructurals fonamentals. Reduir ràtios. No sé qui va deixar les ràtios més altes en el seu moment. Incrementar professionals de suport. Jo vull recordar un decret d'escola inclusiva, un decret molt important, un gran marc que compartim, però que es va aprovar sense cap tipus de dotació pressupostària. Zero memòria econòmica. Jo crec que això, doncs, convé posar-ho de relleu, perquè també explica, en gran part, on som avui.

I, fins i tot, no?, si agafem només aquest marc d'un acord, que és un acord molt important i és un acord estructural, 2.000 milions d'euros, la meitat del pressupost d'Educació del 2014. Ho dic per situar una mica els termes.

Com recuperem la confiança? La voluntat és clara. Evidentment, hem de recuperar la confiança, però l'hem de recuperar reconeixent, no?, aquesta funció docent que realment, doncs, durant molts anys ha estat certament abandonada, i també reconeixent l'autoritat docent, que això també, doncs, està en aquest acord.

Per tant, com penso reconduir la situació, sortir de la situació? Doncs miri, amb diàleg, amb propostes que farem arribar a dia d'avui, doncs, a les organitzacions sindicals, i que demà espero que puguem tractar, amb recursos, i, sobretot, fer-ho tot en el marc que penso que és compartit, no?, de reforçament d'aquest model educatiu inclusiu que tots compartim, i, a més a més, amb un reconeixement dels docents, doncs, que durant anys penso que ha faltat.

La diputada d'Esquerra parlava de l'estat del dèficit climàtic que compartim. És veritat que hem fet aquesta anàlisi, l'hem fet moltes vegades, no?, de quina situació ens trobem. I és veritat que aquesta manca de confort climàtic o patologies que existeixen de manera estructural en molts centres educatius, doncs, acaben impactant també negativament el rendiment de l'alumnat.

A partir d'aquí, espero que, no?, en el marc de la tramitació del pressupost, doncs, puguem trobar acords que són importants, que la seva formació també ha posat sobre la taula, i que ens permetran fer aquest salt d'escala important a l'hora de millorar aquests equipaments educatius.

Parlaven, de fet, diferents formacions han parlat del decret, no?, vigent lingüístic aquí. Tot allò que no s'ha suspès s'està desplegant, i, per tant, segueix vigent, s'està desplegant.

Hi ha instruccions clares als centres educatius, als equips directius. I aquí una dada, penso que és molt rellevant, de la voluntat, doncs, d'aquest Govern d'avançar. Pensen que si el curs 21-22 hi havia 2.792 places d'oferta formativa en l'àmbit dels docents per al C2, en aquests moments estem a 7.695. S'ha multiplicat per tres-cents, és a dir... No, s'ha multiplicat per tres i ha crescut en un tres-cents per cent aquesta oferta formativa del C2. Jo crec que és una bona mostra de la voluntat d'avançar per proporcionar als docents totes les eines per poder assolir aquest nivell del C2.

S'ha parlat també d'aquest model, no?, d'aquest pilot sobre convivència als centres educatius. Aquí no hi ha cap canvi de model. Jo crec que no hauríem de veure un canvi de model on no hi és. Aquí és veritat que el que hi ha, doncs, uns agents de proximitat especialitzats en prevenció, que són Mossos d'Esquadra i pertanyen a aquestes divisions de proximitat, d'atenció a la comunitat, doncs, que poden treballar de manera més coordinada al servei dels equips directius, al servei dels claustres d'alguns centres, doncs, que s'han ofert o que, d'alguna manera, han acceptat formar part d'aquesta prova de concepte.

És una tasca, ho dèiem, és invertir. És a dir, és passar d'una intervenció del cos de Mossos d'Esquadra quan hi ha un conflicte que ha esclatat en un centre, sigui perquè ha esclatat

Fitxer 34CEFP9

en el propi centre, o sigui perquè ve de fora i té un impacte en el centre, ha passat a un model de prevenció i, per tant, evitar que aquelles qüestions que puguem anar coordinant abans, doncs, evitar que això ens generi l'esclat d'un conflicte. I això vol dir treballar paral·lelament. Per una banda estem, com vostè sap, estabilitzant educadors i integradors socials i ha de ser el camí a seguir de futur. En cap cas hi ha una substitució de cap funció docent ni de cap figura socioeducativa i, a més a més, com deia, el tema és donar més eines als equips docents, als equips dels claustres, per poder treballar. I jo sí que diria que garantir la convivència és

d'esquerres; és a dir, garantir la convivència és un tema d'esquerres que, des d'aquest Govern, doncs, el treballarem per poder reforçar.

Però, en tot cas, dit això, és una prova de concepte, que serà avaluada, que el mes de desembre, doncs, haurem de prendre les decisions que convingui. Si és una eina que pot ser útil per aquells centres que ho demanin, que pensin que els pot resultar necessari per la situació en què es trobin o senzillament, doncs, és una prova que queda en una prova pilot, que haurà estat avaluada i que potser no tindrà els resultats que voldríem. Però, en tot cas, insistir que ve del fruit de l'escolta de la comunitat educativa, de l'escolta de direccions, de l'escolta de municipis i de l'escolta de realitats que a vegades succeeixen en el territori.

I em deia, també, com sortiríem d'aquest atzucac, d'aquest malestar, d'aquesta fins i tot diria crispació que es viu en aquest moment el sistema educatiu. Jo confio fer-ho demà. De fet, des de la setmana passada jo sí que valorava com a bona notícia el fet que haguéssim pogut seure de nou a la mesa sectorial amb totes les organitzacions sindicals. Espero que demà ho puguem tornar a fer, amb una proposta sobre la taula i que puguem realment debatre-la. I a partir d'aquí, doncs, això es farà, sens dubte, amb més recursos, com de fet s'han acordat en aquests moments. És a dir, tenim un acord que s'ha de veure com una solució. No és un bloqueig, no és un enrocament, és un acord que proporciona un marc de solució molt important, no només per aquesta millora de les condicions laborals dels docents, que no només són retributives, sinó també d'enfortiment del model educatiu del nostre país, més inclusiu i més equitatiu i amb un major benestar dels docents i, per tant, més eines per a aquests docents.

El diputat del Partit Popular em deia, doncs, en quin moment veuríem els efectes positius de tota aquesta feina que estem fent. Jo li puc dir coses que ja es veuen ara. Ho dic per concretar les coses que tenim en aquests moments. Més de 7.500 places addicionals d'oferta pública de formació professional, més de 1.400 places públiques d'escola bressol addicionals, més noves oportunitats educatives, més graus professionals de grau bàsic. Menys abandonament escolar prematur. Tenim més suport, molt més suport a la inclusió. Pensi que només al proper curs

incrementarem en més de cinc-cents els professionals de suport, siguin educadors, integradors, psicopedagogs, personal específic en educació especial. Més salari.

De fet, aquest mes tindrem aquest increment d'aquests més de 800 euros als docents de primària i de secundària. Més reconeixement també de l'autoritat docent, menys ràtios, més aules d'acollida –de fet, rècord d'aules d'acollida–, més matemàtiques i llengua en els currículums, més educadors i integradors socials estabilitzats i més inversió en centres. Això és el que ja tenim a dia d'avui. I podria seguir. I a partir d'aquí jo penso que si realment vostès estan interessats, els preocupa de debò, doncs, la climatització, el Pla clima, doncs, espero també que facin un vot favorable en els pressupostos.

Ha comentat qüestions relatives al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Aquí, precisament, en la interlocutòria recent, el TSJC deixa clar que una entitat recurrent no pot pretendre convertir els tribunals en un mecanisme de direcció general de la política lingüística de la Generalitat. Això ho diu el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Diu que la política lingüística educativa l'ha de definir el Govern d'acord amb el marc legal vigent, que, per cert, l'hem recolzat i aprovat amb el màxim consens en aquest Parlament, amb criteris pedagògics, sociolingüístics i amb l'objecte de garantir l'equitat i la cohesió del sistema educatiu. Doncs, escolti, totalment d'acord.

I amb relació al programa de convivència als centres, ho he explicat abans. Precisament es tracta d'incorporar eines de mediació, de prevenció, amb aquesta mirada comunitària. De gestió de conflictes amb eines restauratives i, sobretot, d'acompanyament dels equips directius i personal docent. I per tant, jo penso que totes aquestes mesures el que impliquen és aquest recolzament important i reconeixement a la comunitat educativa.

El diputat de VOX plantejava moltes qüestions. Feia també referència als interins desplaçats. Jo aquí també insistia en una dada: dels 3.000 que teníem fa dos cursos, estem en 300. Evidentment, fins que n'hi hagi un, doncs, és una qüestió que no ens deixarà satisfets, però vull dir que la situació ha millorat bastant. Parlava de les proves diagnòstiques. Les proves diagnòstiques són censals. Les fan tots els centres, són de caràcter censal, són les diagnòstiques. I també he sentit com

parlava... Jo diria que no posi en boca meva coses que no he dit. Aquí ningú ha parlat ni de desobediència, ningú ha parlat d'incomplir res. He parlat de defensa d'un model lingüístic, que, per cert, té el consens, té el màxim suport d'aquest Parlament, amb criteris pedagògics, amb l'objectiu de garantir la inclusió, l'equitat i la cohesió.

Pel que fa al Grup Parlamentari dels Comuns, jo diria que demanaven missatges de suport a la comunitat educativa. Penso que el suport de la comunitat educativa hi és tot, i quina prova més de suport hi ha que poder treballar per passar de les paraules als fets, en la millora de les condicions de la comunitat educativa. Hem parlat amb moltíssimes qüestions. D'increment d'oferta pública en qüestions que vostès saben que tenen a veure molt amb l'equitat, des del zero-tres fins a la formació professional. Podem parlar de la millora del reconeixement de les condicions laborals dels docents, que tenen a veure, primer, amb temes salarials, que hem fet un pas endavant molt important de la mà de dos sindicats, i també amb l'entorn amb el qual poden treballar.

Per tant, en donar més eines a més professionals de suport per atendre aquesta creixent diversitat i complexitat que tenen a les aules. Parlar també de ràtios més petites, sobretot el proper curs, ho veurem perquè evitarem sobreràtios a secundària, que segurament és l'etapa, encara, que complica més, i realment és un tema que acaba afectant el benestar de docents, el fet de tenir tants alumnes amb tantes necessitats diferents a les aules. I qüestions que he anat plantejant. Però, en tot cas, no hi vegin un canvi de model. És a dir, no hi ha un canvi de model. Es tracta de donar el màxim d'eines possibles que siguin viables, que puguem proporcionar en els centres i, insistim en la qüestió: és una prova de concepte. Si cap centre pensa que això pot ser útil, aquest projecte no tirarà endavant. Però, en tot cas, no parlem d'un problema policial ni d'un problema de seguretat, sí volem afrontar un problema social o unes complexitats i uns reptes socials. I aquí també la policia també pot tenir una tasca social, però evidentment sempre sota el lideratge educatiu dels claustres, dels equips directius i del personal socioeducatiu del sistema.

I tampoc no hi ha o no hi ha hagut voluntat ni d'estigmatitzar ni de vincular amb centres de màxima complexitat, al contrari. De fet, quan es plantejava aquesta prova de concepte es va voler fer una prova molt acotada, molt petita. Insisteixo que estem

parlant de sis agents de proximitat, que s'han vinculat a aquestes sis zones de cogovernança educativa, que permeten una major coresponsabilitat amb el món local i, per tant, una detecció i un coneixement més proper de les realitats i de les necessitats en aquests entorns. I per tant, aquí, doncs, el que es volia és veure, en zones territorials diferents, amb realitats diferents, socials i educatives, perquè també els conflictes que hi ha en els centres o que estan en els seus entorns, són diferents, però, en tot cas, veure si realment pensàvem que aquesta figura d'aquest agent podria ser una eina addicional i útil per als equips, com deia, per als centres.

Pel que fa a l'acord, ho comparteixo amb vostè. És un molt gran acord. És un acord realment estructural que, com deia abans, no té precedents, no s'ha produït mai un acord d'aquestes característiques. Però estic d'acord amb vostè que és un punt de partida, un punt de partida molt important, que estic convençuda que gràcies a l'aportació del conjunt dels sindicats podrem veure en aquests marges que podem reforçar i que podem reforçar en el marc d'aquest acord i, per tant, ens sembla que és una qüestió important. La proposta la farem arribar avui a aquestes organitzacions i, per deferència, entendran que seran ells els primers que les rebran i, per tant, en tot cas, en podem parlar demà un cop finalitzi aquesta trobada. Agrair, també, la disposició de més recursos que feia la diputada de Comuns. Si vostès, doncs, requereixen una major disponibilitat de recursos, entenc també que en l'àmbit de la tramitació pressupostària seria un element a tenir en compte que hem de tornar a agrair.

La diputada de la CUP tornava a dir una qüestió que no és veritat. Vostès diuen que nosaltres hem renovat tots els concerts. Això no és veritat. Per aquest Govern hi haurà 247 línies que segregaven per sexe que s'eliminaran, i, per tant, l'any que ve, el proper curs no hi seran. Per tant, aquests grups seran eliminats. Ho dic perquè la CUP va recolzar si recorden el pressupost de 2017, un pressupost que destinava més diners a escoles de l'Opus que a escoles bressol. Això és una realitat que poden consultar a tot arreu. Ho dic perquè a vegades, quan es fan alguns comentaris, primer assegurar que siguin veritat. Nosaltres no renovem automàticament tots els concerts. Hi ha hagut aquesta reducció de grups per a aquestes escoles que segreguen i, a més a més, el pressupost que vostès van recolzar, més diners a

escoles de l'Opus que a escoles bressol. I amb un import de 4.000 milions d'euros. Estem a més de 8.000.

I insistir una mica en la mateixa direcció: no vegin enrocament en la defensa d'un acord. És un acord molt important, un acord fonamental, com deia, que planteja solucions que poden ser estructurals, que és prou ampli i prou potent com per trobar marcs d'entesa i d'acord.

Amb les qüestions que tenen a veure amb la qüestió de la infiltració. Jo em remeto, m'he de remetre a la compareixença monogràfica que va fer la consellera Parlon, també amb el director Trapero. I per tant, no tinc res més a afegir. En aquest sentit, insisteixo que tots els grups van tenir l'oportunitat d'interpel·lar la consellera en aquesta sessió.

Pel que fa al decret lingüístic, ho he dit, està en vigor. Estan en vigor tots aquells articles que no han estat derogats. I insistir que no governem ni pretenem governar des de la confrontació, sinó al contrari.

I finalment, per referir-me a la diputada del Grup Socialistes Units per Avançar, realment comparteixo totalment el diagnòstic que vostè feia, d'aquests anys de desinversió, d'infrafinançament en l'àmbit educatiu. Jo crec que serà un Govern socialista que tornarà a posar l'educació en les prioritats de l'acció de govern i a més a més, espero que sigui també en aquest Govern socialista que els docents vegin millorades les seves condicions laborals després de molts anys en un segon terme.

Comparteixo, també, aquesta escola com una eina de cohesió i de progrés social,. La defensa del català no tant des del soroll, també des d'aquesta seguretat jurídica. Penso que tenim un bon marc de defensa d'aquest model lingüístic i de suport als centres educatius a l'hora del seu desplegament. Insistir que no hi ha novetats en aquesta coordinació entre el Cos de Mossos d'Esquadra, i amb aquests agents d'aquestes divisions de proximitat ,amb els centres educatius. Potser sí que és fer aquest pas més des de la intervenció en el moment del conflicte a la prevenció del conflicte, però sempre des d'una mirada pròpiament educativa. I m'ha agradat el comentari últim, que feia que segurament moltes de les llavors o de les coses que plantarem avui, doncs, possiblement els fruits els recollirà, quan sigui, una altra generació, però en tot cas serà un orgull haver pogut contribuir a aquests fruits.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora consellera. S'ha ajustat també, en aquest cas, al temps que tenia estipulat. Sí, senyora Erra, em demana la paraula?

Anna Erra i Solà

Gràcies, presidenta. Per continuar la comissió. Només informar de la incorporació de la diputada Maria Àngels Planas ,per fer el punt 11.

La presidenta

Entenem que farà la primera pregunta oral. Doncs, molt bé.

Pregunta al Govern sobre el garantiment de la reubicació dels alumnes de les escoles Les Alzines i Bell-lloc, de Girona, per al curs 2025-2026, a la resta de centres de la ciutat, arran de la fusió d'aquestes dues escoles

311-00195/15

Passarem, en tot cas, a les preguntes orals dirigides a la consellera. En aquest cas, el punt 11 de l'ordre del dia, que és: Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment per a la reubicació dels alumnes de les escoles Les Alzines i Bell-Lloc, de Girona, per al curs 25-26, a la resta de centres de la ciutat arran de la fusió d'aquestes dues escoles.

Tindrà, la diputada Maria Àngels Planas, un primer torn de dos minuts i mig per fer la pregunta i el mateix temps tindrà la consellera per respondre.

(Sona el senyal acústic d'un rellotge.)

Un segon. Són qüestions del directe. Canviem el cronòmetre. *(Pausa.)* Perfecte. Endavant, diputada Planas.

M. Àngels Planas i Crous

Sí; gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera. Bé, el sistema educatiu català s'ha construït històricament sobre la convivència entre l'escola pública i l'escola concertada. Malauradament, aquests darrers anys els governs socialistes han anat

ofegant l'escola concertada amb més exigències, menys viabilitat i una pressió ideològica sobre determinats models educatius. Aquest escanyament s'ha materialitzat a través de més exigències, més burocràcia, més pressió sobre els ràtios, limitacions de finançament i una clara voluntat ideològica de reduir progressivament el pes de l'escola concertada a Catalunya.

Fruit d'aquestes polítiques, que al nostre entendre, són erràtiques del departament, consellera, els centres Bell-Lloc i Les Alzines han renunciat al concert educatiu. Tot i tenir escolarització fins a P3 des de feia molts anys, el departament ha continuat pressionant perquè tot el model fos mixt, posant en risc el seu projecte educatiu. La conseqüència és que Girona ha d'afrontar un fort impacte sobre el sistema públic educatiu. Estem parlant de 2.000 alumnes afectats, centenars de famílies buscant plaça a l'escola pública o a la concertada, i enmig, per tant, d'una gran incertesa que entenem que l'han provocat vostès.

Una vegada més, el Govern ha actuat sense una previsió suficient i seran els centres públics els que hauran d'assumir l'impacte sense els recursos necessaris. El mateix Ajuntament i direccions dels instituts públics ja alerten que els centres estan tensionats i que no poden assumir aquest increment de l'alumnat sense més grups, més espais i més professionals.

Davant d'aquesta situació, jo, consellera, li vull preguntar. Considera el Govern que les polítiques impulsades

Fitxer 34CEFP10

en els darrers anys contra l'escola concertada han contribuït directament a la renúncia del concert per part dels centres del Bell-lloc i les Alzines i per quin motiu el Departament no ha treballat algunes alternatives que permetessin mantenir el concert educatiu i evitar l'impacte que aquesta situació genera sobre l'escola pública gironina. I per què el Departament ha gestionat aquesta situació amb improvisació, amb incertesa fins els últims moments, generant angoixa a les famílies, centres i a l'Ajuntament, quan realment els centres concertats ja havien avisat.

I jo, per acabar, també li voldria preguntar si el Govern té l'objectiu de seguir reduint progressivament el pes de l'escola concertada a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, diputada Planas. Doncs, consellera, té vostè la paraula.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies, diputada. Miri, el que han fet altres governs, no ho sé. Jo li puc dir el que ha fet aquest Govern i aquest Govern precisament ha acordat fa uns mesos també un impacte important en les organitzacions titulars de l'escola concertada per donar precisament estabilitat i reconeixement per garantir aquesta estabilitat de futur del Servei d'Educació de Catalunya. Això s'ha traduït en un increment de l'import per despeses de funcionament, després de molts anys que no s'actualitzava, una part molt important que té a veure amb el reforçament de plantilles. Pensi que molts centres del Servei d'Educació de Catalunya anaven amb plantilles de l'any 96 que no s'havien actualitzat i, per tant, aquí hi ha un pas endavant. I això també es reverteix en una millora de les condicions laborals dels docents de l'escola concertada i amb un increment del cost de les motxilles, aquell alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu que requereixen aquest reforçament d'equitat per poder també ser escolaritzats en centres en el marc del Servei d'Educació de Catalunya.

Dit això, efectivament, no s'han renovat concerts a escoles que segreguen, però aquí dir que hem obert nous grups en oferta inicial en centres públics de Girona, tant d'educació infantil i primària com d'educació secundària, i de resultes de la pèrdua d'aquests dos concerts, doncs, hem donat 176 sol·licituds d'infantil i primària, cent disset a concertats i cinquanta-nou a públics i 167 sol·licituds d'ESO, vuitanta de primera opció a la pública i vuitanta-set de primera opció a la concertada.

Pensava que anava amb aquell, bé, doncs encara tinc temps.

A partir d'aquí, és veritat que encara no ha finalitzat el procés d'assignació de places. Haurem d'esperar a que finalitzi per veure com acaben aquestes sol·licituds i, en tot cas, veure si hem de destinar places extraordinàries, si se n'ha de fer i on. Però en

qualsevol cas, dir que s'ha incrementat l'oferta pública per poder ajustar allà on calgui i que cap alumne es quedi sense plaça.

La presidenta

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre la planificació del Departament d'Educació i Formació Professional per a garantir el funcionament correcte de les calefaccions als centres educatius durant el curs 2025-2026

311-00196/15

Doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la planificació del Departament d'Educació i Formació Professional per garantir el funcionament correcte de les calefaccions als centres educatius durant el curs 25-26. La vicepresidenta de la comissió i diputada, Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Des de Junts per Catalunya, fa mesos li vam formular una pregunta sobre les condicions de climatització de centres educatius. I vostè ens va respondre per escrit que el Departament treballa per identificar deficiències estructurals i que actuarà sempre, i dic textualment, «depenent de la disponibilitat pressupostària del moment». Una resposta, consellera, que és veritat, és un clàssic d'aquest Govern: moltes paraules i un gran «però» al final.

Per això, avui li preguntem de manera concreta: Quina és la planificació del Departament d'Educació per garantir el correcte funcionament de les calefaccions als centres educatius, especialment durant el període hivernal i en episodis d'onades de fred? Quins protocols de manteniment preventiu existeixen? Quins mecanismes d'actuació d'emergència davant d'avaries? I qui respon quan fallen? Perquè, consellera, mentre el Departament treballa per identificar, els ajuntaments ja sap vostè que fa molts anys que actuen. Sempre acaben assumint moltes d'aquestes

inversions perquè vetllen pel benestar de la ciutadania, però ha arribat un moment que això és inassumible i no podem continuar traslladant aquesta responsabilitat de la Generalitat als municipis.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada Martínez. Consellera, té vostè la paraula.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, moltes gràcies, diputada. Realment és una qüestió que ens interpel·la. És una qüestió de veritat que tampoc és nova i és un dels grans dèficits, un dels molts, en l'àmbit de la inversió en infraestructures i equipaments educatius. Compartirà que tot edifici, doncs, del parc de centres educatius s'ha de mantenir en condicions adequades per a la docència. I, per això, doncs, prioritzem les diferents necessitats a través de les intervencions del RAM, per a la reforma, l'acondicionament i la millora dels equips directius i això inclou i prioritza totes les intervencions, les que tenen a veure amb la climatització dels centres i les que no.

I respecte a la calefacció, certament, quan es presenta una incidència imprevista en els mesos de fred, ens trobem a vegades amb aquesta impossibilitat de fer reformes integrals fins que acaba l'hivern. I això ens porta a dur intervencions puntuals per garantir el benestar de l'alumnat i del personal educatiu. Precisament, com abans comentava, la setmana passada signàvem aquest acord amb les entitats municipalistes, l'associació i la Federació de Municipis de Catalunya, per aquest injecció de 100 milions d'euros destinats precisament a això. Una transferència als ajuntaments, a través d'un programa de cooperació financera, perquè puguin realment prioritzar aquelles obres, aquelles intervencions en els seus centres educatius, evidentment, en diàleg amb els equips directius que han de passar per davant, perquè realment afecten el benestar tant de l'alumnat com dels docents.

I, efectivament, aquí arrosseguem un dèficit d'inversió en el manteniment del nostre parc d'infraestructures. I per això, doncs, com deia, vam activar aquest fons que augmenta significativament els recursos destinats a aquest tipus d'intervencions amb aquesta inversió de més de 100 milions d'euros per a aquest any.

La presidenta

Diputada Martínez, té vostè un minut i quinze segons.

Sònia Martínez i Juli

Bé, consellera, doncs li agraim també que ens hagi explicat aquest pla i la veritat que 20 milions per a la millora de centres educatius sona molt bé i és un pas i aquests 100 milions del fons de cooperació també ajudaran molt en els municipis. Però vostè i jo sabem que els plans s'han de mesurar per allò que fan i no pas pel que s'anuncien. I, en aquest sentit, també li recordem que ara mateix estem a mitjans de maig, l'hivern ja ha acabat i, durant aquest curs, molts de nens i també els docents han passat fred a les aules mentre esperaven que es donés resposta.

Però ara l'estiu s'acosta i amb ells també l'onada de calor i si a l'hivern no vam garantir la calefacció, li preguntem, doncs, quina planificació té vostè per a l'aire condicionat? Quina és la calendarització? Perquè el problema no és estacional, consellera, és estructural i estructurals han de ser també les solucions, com vostè també ens deia fa una estona. I, en aquest sentit, li volem dir una cosa molt clara: que si finalment arriben els pressupostos exigirem que allò que vostè ens va respondre per escrit deixi de ser una promesa condicionada a la disponibilitat pressupostària i es converteixi en un compromís, en unes partides concretes, amb centres identificats i calendaris també de compliment, perquè els alumnes i els docents no es mereixen molt menys que això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Honorable consellera.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Li agraeixo la intervenció. Realment, doncs, com sap, en aquest àmbit, en el capítol d'inversions, a banda d'aquest increment dels 100 milions d'euros, que serà, com deia, és una injecció directa als ajuntaments que no hauran de presentar-se a cap convocatòria, sinó que rebran automàticament l'import que els pertoca en base a uns criteris transparents i objectius que tenen a veure amb el nombre d'alumnat, amb l'antiguitat dels seus equipaments i també amb un criteri de ruralitat per primar també aquells municipis en l'àmbit rural que normalment tenen més dificultats de

tirar endavant moltes qüestions. I, per tant, seran actuacions que en els propers tres anys es podran efectuar de manera molt més àgil que el que passa normalment.

I, per tant, aquí també agrair, com deia abans, aquesta col·laboració i cooperació institucional. I, a banda, hi ha aquest increment d'aquests 20 milions d'euros que tenen a veure ara mateix en aquests moments per donar sortida a la urgència que tenim, aquests ventiladors de sostre, que és una mesura per pal·liar, mitigadora de les altes calors que és possible que ens trobem en els propers dies o setmanes. Però la inversió total el 2026 suma 258 milions d'euros, que espero que també hi donen suport, ens permeti, com deia vostè, evitar cap excusa pressupostària, sinó poder actuar.

La presidenta

Gràcies, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre el paper de les direccions dels centres educatius en els processos de presa de decisions

311-00197/15

Passem al punt 13 de l'ordre del dia, que és pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el paper de les direccions dels centres educatius en els processos de presa de decisions. Té la paraula la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. Consellera. El sistema educatiu català viu una situació de tensió amb un final de curs marcat per vagues, per mobilitzacions i aquesta incertesa dels centres educatius, però també d'altres sistemes com poden ser les colònies, el lleure o com poden ser les pròpies proves d'accés a la universitat. Cada vegada hi ha més direccions de centres que ens alerten d'aquesta manca de diàleg i d'escolta per part del seu departament.

De fet, fa només unes setmanes que els grups parlamentaris i el mateix Síndic de Greuges recollíem les demandes d'entitats com Axia i ens traslladaven de forma preocupant aquesta manca de recursos, d'excés de burocràcia, de canvis constants que hem hagut de viure en el currículum acadèmic, però també d'avaluació i una

sensació creixent d'aquesta manca d'autonomia i una pressió i manca de seguretat jurídica.

Per això, la pregunta avui és clara: Quin paper vol atorgar aquest departament a les direccions dels centres en la presa de decisions?

La presidenta

Sí, honorable consellera, té la paraula.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, moltes gràcies, diputada. Vostè menciona una de les peces clau del sistema educatiu, que són les direccions de centres educatius. Com sap, el Departament manté amb aquestes direccions de centres, a través de la Junta de Direccions, un diàleg realment fluït i moltes de les qüestions pedagògiques que ens acaben afectant es debaten en aquest marc. I, efectivament, fruit també d'una expressió de certa queixa per aquesta tensió que viuen i viuen directament entre el claustre, les famílies i la pròpia administració, vam decidir convocar, i ho vam decidir conjuntament amb ells, un grup de treball en què hi haguessin representants de la pròpia Junta, amb representants en altres direccions que no formen part d'aquesta Junta, per intentar també abastar altres veus diferents del territori, que ens ajudin també a veure quina és la seva percepció en molts d'aquests àmbits.

A partir d'aquí, és veritat que una de les qüestions que més sorgia era la dificultat de fer compatible l'estabilitat dels docents i l'estabilitat professional amb l'estabilitat dels propis claustres. En relació amb el que s'ha dit moltes vegades, les places perfilades, doncs, ens demanaven que en moments en què després de tot un procés, una plaça de funcionari quedi vacant, doncs, l'interí o interina que tenen, si els està funcionant, si no tenia els tres anys que estableix la llei, pogués mantenir-se. I, en aquest sentit, també s'han fet gestos perquè això pugui ser així.

La presidenta

Sí, senyora diputada, té vostè un minut trenta-sis segons.

Judith Toronjo i Nofuentes

Consellera, el que vull reclamar en moltes d'aquestes direccions i molts docents no és autonomia en abstracte. El que demanen és poder exercir la seva responsabilitat amb eines reals, amb estabilitat, amb capacitat d'actuació i, com deia, amb aquesta seguretat jurídica, perquè el docent ha de poder fer de docent. I avui molts professionals tenen aquesta sensació generalitzada de que el sistema els exigeix més que mai. Però, per altra banda, el Departament els acompanya menys que mai.

No es pot parlar d'autonomia de centre mentre les decisions continuen prenent-se lluny de les aules, perquè l'autonomia no és només gestionar les problemàtiques i la diversitat a les aules, sinó aquesta capacitat de poder escollir els equips, de poder decidir i de poder tenir els recursos suficients a les aules, però també econòmics. Cal, per tant, empoderar a aquests professionals i el país no pot perdre el lideratge dels directors ni pot permetre l'abandonament de la carrera docent, perquè l'educació és una qüestió de país i Catalunya necessita d'un acord d'educació que permeti aquesta estabilitat, que permeti aquests objectius verificables i aquesta confiança amb tots els professionals.

Per tant, pensa incorporar realment a aquest pla de treball, amb aquest grup d'actuació, les direccions i aquests professionals en aquesta presa de decisions per garantir aquesta autonomia real? O renunciarà a aquesta voluntat professionalitzadora com havia sigut des d'un inici i d'especialització dels directors?

I si em queden uns segons, també preguntar pel capteniment en la posició davant del recurs interposat contra la resolució de les adjudicacions d'aquest estiu.

Gràcies.

La presidenta

Sí, pot contestar, consellera.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, vostè mencionava dues paraules que compartim i ens semblen claus: l'autonomia de centre i la importància del lideratge pedagògic, hi estem totalment d'acord. Com deia, li he avançat en la primera resposta Estem treballant amb les direccions, no només a la junta de direccions, sinó a més a més amb aquest grup de treball. I estem fent..., abordant les qüestions que hem acordat que són rellevants.

Primer és el model de direcció, quins equips directius, amb quines funcions i amb quines dedicacions necessitem avui en dia. La desburocratització, doncs, això ja s'ha fet..., portem uns mesos amb un treball important i intens en aquest sentit, però aquí tenim també molt camí per avançar i per recórrer. L'àmbit de les plantilles, li plantejava, doncs, concretament aquesta qüestió de les places perfilades, sobretot per intentar blindar aquesta estabilitat quan realment no hi ha una persona que pugui ocupar com a funcionari, doncs, una plaça perquè no s'hi presenta i queda vacant, i per tant, aquell interí o interina que fa una bona tasca i que, per tant, hi ha voluntat que pugui continuar enfortint aquest projecte educatiu pugui mantenir-s'hi. Per tant, són també eines d'autonomia d'aquestes direccions. I també el model d'inclusió, és a dir, davant d'aquesta creixent complexitat i diversitat a les aules, doncs, no poden ser les direccions unes persones alienes a aquest debat i a aquesta reflexió en relació a aquest model que volem. I, per tant, això és la qüestió que estem treballant. *(Se sent un telèfon mòbil.)*

La presidenta

Bé.

Pregunta al Govern sobre l'aplicació del Decret 91/2024, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari

311-00204/15

Doncs passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació del Decret 91/2024 del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari, presentada pel grup de Junts i, per defensar la pregunta, té la paraula la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Gràcies,

Fitxer 34CEFP11

presidenta. Consellera, després que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya hagi aixecat les mesures cautelars sobre el decret de règim lingüístic del sistema

educatiu, creiem que avui ja no hi ha excuses per continuar ajornant-ne l'aplicació. I, per això, des de Junts per Catalunya li demanem concreció, calendari i compromís polític real per defensar el català a l'escola.

I, en aquest sentit, li preguntem: quan pensen aplicar de manera immediata, diguem-ne, els requisits del decret que ja van entrar en vigor per reforçar i protegir el català? Quines instruccions donarà al departament perquè tots els centres puguin desplegar amb seguretat jurídica i amb garanties els seus projectes lingüístics? Quan s'ha informat o quan s'informarà la inspecció d'Educació perquè acompanyi i garanteixi el compliment dels articles del decret que ja són vigents? Com garantirà el departament l'acreditació del nivell C2 de català per a tot el nou professorat que s'incorpori a partir del proper curs, tal com estableixen els articles corresponents? Quines mesures impulsarà la conselleria per assegurar que el català sigui la llengua d'ús normal de l'Administració educativa, tant en les comunicacions internes com externes? També, preguntar-li si a avui dia podria vostè assegurar que tots els centres d'educació d'adults ofereixen ensenyament en llengua catalana. I, finalment, també voldria saber si el Govern té previst retornar al model de competències bàsiques censals, tal com estableix el mateix decret.

Consellera, vostè sap que el català viu una situació d'emergència nacional a les escoles, també del nostre país. I davant aquesta realitat, el que no podem fer és limitar-nos a anunciar decrets que després no s'acabin desplegant. Per tant, creiem que el català no necessita més gesticulació ni més excuses. Necessita un govern disposat a defensar-lo, amb fets, amb recursos, amb instruccions clares i amb totes les eines de l'Administració educativa. I és per això que avui li demanem menys propaganda i fer efectiu el compliment del decret.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Li han quedat nou segons, no sé si els voldrà fer servir...
(Pausa.) En tot cas, honorable consellera, seva és la paraula.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Aquí realment reiteraria la intervenció que feia en la intervenció inicial de la sessió informativa d'avui. He parlat d'acollida, no? He parlat d'aquesta voluntat manifesta del Govern de la Generalitat de seguir incrementant els recursos no només de les

aules d'acollida tradicionals, sinó també d'aquestes aules d'acollida accelerada, sobretot pensant en alumnat, ja, d'una edat, que s'incorpora de manera tardana, sobretot en l'etapa secundària obligatòria. Aquí és rellevant que tots els esforços que puguem fer en aquest àmbit..., i aquí, doncs, esperem també que el pressupost ens pugui ajudar a poder seguir-ho desplegant.

En l'àmbit del coneixement, hem també concretat, penso, abans, totes les mesures que estan sobre la taula, tant de reforçament de les xarxes de competència lectora i de comprensió lectora. I, a més a més, vinculat a aquestes accions de prevenció per la promoció dels aprenentatges, que se centra molt tant en la competència oral com en la competència lectora en català. I, evidentment, també, en l'àmbit de la postobligatòria, hem fet passos endavant; en l'àmbit de la formació professional, el mòdul professionalitzador. I vostè mencionava, i és també rellevant, els centres de formació d'adults, que també han de ser una part clau, també, per a aquest aprenentatge i coneixement de la llengua, del català, també en moments de l'edat adulta i durant el llarg de la vida.

A partir d'aquí, les instruccions són vigents. És a dir, aquest decret, la part que no s'ha suspès, recordin que era un decret que ja s'havia anul·lat cautelàriament des del seu inici. Ara està en vigor en una part i, per tant, aquest decret ho és. Tenim les instruccions, no?, els documents d'organització i gestió de centres, que són una mica el que marquen les grans línies, a banda del marc normatiu, doncs, dels centres educatius que determinen i que enforteixen i donen validesa als projectes lingüístics del centre.

I, sobretot, penso que la tasca més important que puguem fer és continuar creixent en oferta pública dirigida als docents perquè es puguin acreditar aquest nivell de C2 de català. En els últims anys, com deia abans, eh?, ha crescut en un tres-cents per cent l'oferta pública dirigida als docents per poder acreditar aquest nivell de C2. I aquest és el camí que hem de continuar.

La presidenta

Sí, gràcies. Diputada, vol fer servir...? *(Pausa.)* Té nou segons.

Anna Erra i Solà

No, consellera. Que jo li havia preguntat també, doncs, com pensen des del departament fer aquest seguiment i garantir que s'està aplicant el que diu aquest decret.

La presidenta

Consellera, té vostè dotze segons.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé, és que... Treballar com fem, doncs, tant amb les direccions de centres, amb els coordinadors ULAE, amb tot el personal que tenim als centres educatius de suport i assessorament lingüístic.

La presidenta

Molt bé, doncs no havent-hi més temes, assumptes a tractar ni punts a l'ordre del dia, i donant una vegada més les gràcies a la consellera, secretària general i al públic assistent i personal del departament que ens acompanya, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUILL